

ภาพ ความทรงจำ ความสัมพันธ์

Image Memory Relationship

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ปีการศึกษา 2557- 2558

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกกร คงคา) ประธานกรรมการ

..... กรรมการ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี) กรรมการ (รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..... กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คุชชาชีวะ) กรรมการ (อาจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชกุล)

..... กรรมการ (อาจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

..... กรรมการและเลขานุการ (อาจารย์ยุทรนา นิ่มเกตุ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ (รองศาสตราจารย์กันจณา คำโสภี)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ภาพ ความทรงจำ ความสัมพันธ์ Image Memory Relationship
ชื่อ	นางสาว วิชณีภรณ์ โตแหม่ม
รหัสนักศึกษา	54020517
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2557 - 2558
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ กันจณา คำโสภี

บทคัดย่อ

ภาพ ความทรงจำ ความสัมพันธ์ เป็นการเก็บเรื่องราวความทรงจำในช่วงขณะหนึ่งของชีวิตในวัยเด็ก ที่มีความผูกพันกันของคนในครอบครัว โดยอาศัยข้อมูลจากภาพถ่ายที่ได้ถ่ายไว้ในอดีตมาเป็นข้อมูลเบื้องต้น และนำมาผ่านกระบวนการทางความคิดโดยอาศัยจินตนาการทางศิลปะสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพพิมพ์พื้นราบ แบบ 2 มิติ ผลงานจึงสะท้อนถึงความทรงจำ ความสัมพันธ์ในอดีตที่ส่งผลต่อความรู้สึกในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์กัญญา คำโตภักดิ์ ที่ให้ความช่วยเหลือและอาจารย์ในสาขาสาขาวิชาทั้งหมด ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ อาจารย์ธนสาร พัฒนสุขธิชกุล และอาจารย์ถนอมนวล เดชาคณีวงศ์ และท่านอื่นๆ ที่คอยให้คำชี้แนะช่วยเหลือแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดี

ขอขอบพระคุณบิดาและมารดาที่คอยให้การสนับสนุนด้านการศึกษาเป็นแหล่งทุนที่สำคัญและยังเป็นแรงบันดาลใจและกำลังใจหลักในการทำผลงานชุดนี้ขึ้นมา บุคคลสำคัญในครอบครัวทุก ๆ ท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือด้านการศึกษาทั้งมากและน้อย คอยส่งกำลังใจให้ทำผลงานชุดนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่เข้ามาช่วยเป็นเพื่อนร่วมทุกข์สุขกันระหว่างการทำงานในการทำศิลปนิพนธ์นี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

วิษณุภรณ์ โตแย้ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ	1
บทที่ 2 อิทธิพลในการสร้างสรรค์และแนวความคิด	3
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	3
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	6
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	16
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	16
3.2 กระบวนการสร้างงาน	33
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	44
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	44
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ	52
บทที่ 5 บทสรุป	58
บรรณานุกรม	59
ภาพผลงานศิลปะ	60
ประวัติผู้เขียน	66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพที่2.1 มิกะ โอตานิ	5
2. ภาพที่2.2 ฟิท โซซา	5
3. ภาพที่2.3 ชาติฉกาจ ไวกวี	8
4. ภาพที่2.4 ชาติฉกาจ ไวกวี	9
5. ภาพที่2.5 ชาติฉกาจ ไวกวี	9
6. ภาพที่2.6 ชาติฉกาจ ไวกวี	10
7. ภาพที่2.7 อนุชัย ศรีจรูญพุทอง	13
8. ภาพที่2.8 อนุชัย ศรีจรูญพุทอง	13
9. ภาพที่2.9 อนุชัย ศรีจรูญพุทอง	14
10. ภาพที่2.10 อนุชัย ศรีจรูญพุทอง	14
ภาพร่างชุดที่ 1	16
1. ภาพที่3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1	16
2. ภาพที่3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2	17
3. ภาพที่3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 3	17
4. ภาพที่3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4	18
5. ภาพที่3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 5	18
ภาพร่างชุดที่ 2	20
6. ภาพที่3.6 ภาพร่างชุดที่ 1	20
7. ภาพที่3.7 ภาพร่างชุดที่ 2	20
8. ภาพที่3.8 ภาพร่างชุดที่ 3	21
9. ภาพที่3.9 ภาพร่างชุดที่ 4	21
10. ภาพที่3.10 ภาพร่างชุดที่ 5	22
11. ภาพที่3.11 ภาพร่างชุดที่ 6	22
ภาพร่างชุดที่ 3	23
12. ภาพที่3.12 ภาพร่างชุดที่ 1	23
13. ภาพที่3.13 ภาพร่างชุดที่ 2	24
14. ภาพที่3.14 ภาพร่างชุดที่ 3	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
15. ภาพที่3.15 ภาพร่างชุดที่ 4	25
16. ภาพที่3.16 ภาพร่างชุดที่ 5	25
ภาพร่างชุดที่	27
17. ภาพที่3.17 ภาพร่างชุดที่ 1	27
18. ภาพที่3.18 ภาพร่างชุดที่ 2	27
19. ภาพที่3.19 ภาพร่างชุดที่ 3	28
20. ภาพที่3.20 ภาพร่างชุดที่ 4	28
21. ภาพที่3.21 ภาพร่างชุดที่ 5	29
ภาพร่างชุดที่ 5	30
22. ภาพที่3.22 ภาพร่างชุดที่ 1	30
23. ภาพที่3.23 ภาพร่างชุดที่ 2	30
24. ภาพที่3.24 ภาพร่างชุดที่ 3	31
25. ภาพที่3.25 ภาพร่างชุดที่ 4	31
26. ภาพที่3.26 ภาพร่างชุดที่ 5	32
27. ภาพที่3.27 ภาพร่างชุดที่ 6	32
กระบวนการสร้างงาน	33
28. ภาพที่3.28 การเขียนเพดทอะลูมิเนียม	35
29. ภาพที่3.29 เตรียมอุปกรณ์กัดกรด	36
30. ภาพที่3.30 เทกาวกรด	36
31. ภาพที่3.31 วนกาวกรดบนเพดทอะลูมิเนียม	37
32. ภาพที่3.32 เช็ดกาวกรดออกให้สะอาด	37
33. ภาพที่3.33 เทกาวกระฉิน	38
34. ภาพที่3.34 ผ้าสาธูเช็ดกาวกรด	38
35. ภาพที่3.35 กลิ้งสี	39
36. ภาพที่3.36 วางกระดาษฟาเบรียน โน	40
37. ภาพที่3.37 วางกระดาษบรู๊ฟ	40
38. ภาพที่3.38 วางแผ่นจารบี	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
39. ภาพที่3.39 หมุนแทนพิมพ์	41
40. ภาพที่3.40 นำกระดาษปรีฟออก	42
41. ภาพที่3.41 ชิ้นงานที่เสร็จเรียบร้อย	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ภาพถ่าย เป็นสิ่งที่เก็บเรื่องราวความทรงจำในช่วงขณะนั้นได้เป็นอย่างดี สามารถบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้เหมือนกับเครื่องหยุดเวลาชนิดหนึ่ง เมื่อวันเวลาผ่านไปความเป็นภาพถ่ายเหล่านั้นจะมีคุณค่า เราเรียกภาพเหล่านั้นว่า ภาพของความทรงจำ เป็นตัวบอกเล่าสิ่งที่เคยผ่านมา ซึ่งภาพเหล่านั้นก็ต้องเป็นภาพที่เรารู้สึกประทับใจช่วงขณะนั้นเช่นกัน จึงเลือกที่จะถ่ายเก็บเอาไว้เป็นสิ่งที่ทำให้หวนรำลึกถึงได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ความสำคัญของโครงการนี้คือการที่ข้าพเจ้าต้องการถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองที่มีต่ออดีตในช่วงเวลาวัยเด็กที่มีความผูกพัน มีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับครอบครัวบ่อยครั้งและหยิบนำเอาภาพถ่ายจากดล็อกฟิล์มในสมัยก่อนมาบอกเล่าเวลาความประทับใจในตอนนั้น เพราะเชื่อว่าการถ่ายภาพคือการเก็บบันทึกช่วงเวลาที่น่าประทับใจและเป็นสิ่งย้ำเตือนความทรงจำได้ดีเมื่อเวลาผ่านไป

การทำงานจะอาศัยภาพถ่ายที่ได้มีการคัดเลือกจากภาพแห่งความทรงจำที่มีจำนวนมาก และนำมาถ่ายทอด สร้างสรรค์ ผ่านกระบวนการทางภาพพิมพ์พื้นราบ ด้วยบรรยากาศของความทรงจำที่มีเรื่องราวของเวลาและความรู้สึกผูกพันที่แสดงออกด้วยทัศนธาตุทางศิลปะที่ข้าพเจ้านำมาเป็นส่วนสำคัญของภาพผลงาน

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อบอกเล่าถึงเรื่องราวความผูกพันที่มีต่อครอบครัวของตนเอง
2. เพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีภาพถ่ายเป็นที่มาของแรงบันดาลใจ
3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในกระบวนการภาพพิมพ์พื้นราบ 2 มิติ
4. เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานที่คำนึงถึงทัศนธาตุทางศิลปะเป็นองค์ประกอบ

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. เป็นการถ่ายทอดความรู้สึกของตัวข้าพเจ้าต่อความทรงจำในอดีตที่มีต่อครอบครัว ด้วยภาพถ่ายของภาพฟิล์ม ซึ่งภาพถ่ายเหล่านั้นบอกถึงช่วงเวลาวัยเด็กที่เป็นความทรงจำที่ประทับใจได้เป็นอย่างดี

2. แนวทางการสร้างสรรค์เป็นแนวทางเหมือนจริง (Realistic)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานี้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กรรมวิธีภาพพิมพ์แม่พิมพ์พื้นราบ
4. จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น
 - 4.1 ขนาด 51 x 69.9 เซนติเมตร
 - 4.2 ขนาด 52 x 70 เซนติเมตร
 - 4.3 ขนาด 51 x 69.9 เซนติเมตร
 - 4.4 ขนาด 50 x 69.9 เซนติเมตร
 - 4.5 ขนาด 50 x 70 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลในการสร้างสรรค์และแนวความคิด

2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

การถ่ายภาพ คือ การบันทึกเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง ในสถานที่นั้น โดยเป็นการเก็บสภาพแสงไว้ ลงบนวัตถุไวแสงทางเคมี เช่น ฟิล์มถ่ายภาพ หรือวงจรไฟฟ้าไวแสง CMOS , CCD เป็นต้น โดยบรรจุอยู่ในอุปกรณ์ที่เราเรียกว่ากล้องถ่ายรูป

ด้วยเทคนิคการถ่ายภาพแบบต่าง ๆ หลังจากนั้นการถ่ายภาพจะเปลี่ยนสภาพแสงที่บันทึกไว้เหล่านั้น กลับมาเป็นภาพได้อีกครั้งหนึ่ง โดยผ่านกระบวนการล้างอัดภาพ

การถ่ายภาพจากศัพท์ภาษาอังกฤษว่า Photography โฟโต้กราฟ เป็นรากศัพท์มาจากภาษากรีก 2 คำ ได้แก่คำว่า Phos ซึ่งหมายถึง แสงสว่าง และคำว่า Graphin หมายถึง การวาดหรือการเขียน เมื่อรวมกันจึงหมายถึง การเขียนหรือวาดด้วยแสงสว่าง เรียกรวมนๆ ว่าเทคนิคการถ่ายภาพนั่นเอง การสร้างภาพนั้นเพื่อสื่อความหมาย ความรู้สึก อารมณ์ รวมถึงทัศนคติของผู้ถ่ายที่ต้องการจะถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ออกจากกล้องลงบนแผ่นฟิล์ม ซึ่งเกิดจากการที่ผู้ถ่ายภาพสนใจในวัตถุหรือบุคคลและสถานที่นั้นๆ และอยากที่จะเก็บช่วงเวลานั้นไว้เพื่อระลึกถึงหรือเก็บไว้เป็นความทรงจำที่ดี ภาพถ่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้คนเราสามารถย้อนกลับไปในอดีตได้และยังเป็นหลักฐานที่ชัดเจนได้ดีหากถ่ายจากกล้องฟิล์มเพราะความเป็นฟิล์ม ไม่มีใครสามารถที่จะดูภาพเหล่านั้นได้ล่วงหน้าซึ่งแตกต่างจากการใช้กล้องดิจิทัลในสมัยใหม่ที่สามารถตัดต่อเปลี่ยนแปลงได้ และสามารถที่จะถ่ายซ้ำและแก้ไขใหม่ได้จนพอใจ

ความเป็นภาพถ่ายที่ได้จากกล้องฟิล์มจึงมีคุณค่ามากกว่าการใช้กล้องดิจิทัลในปัจจุบันที่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตามความพึงพอใจ ภาพที่ได้จากกล้องฟิล์มนั้นไม่สามารถที่จะรับรู้ได้ล่วงหน้าว่าภาพที่ออกมาจะเป็นลักษณะอย่างไร แม้จะถ่ายไว้ดีแล้วแต่ความผิดพลาดทางเทคนิคก็เกิดขึ้นได้เสมอจะรู้ผลก็ต่อเมื่อม้วนฟิล์มถูกนำไปล้าง จึงเกิดความน่าตื่นเต้นและน่าสนใจมากกว่าการใช้กล้องดิจิทัลในสมัยใหม่นี้

สาเหตุที่มาของผลงาน เกิดขึ้นจากความผูกพันที่มีต่อครอบครัว พื้นฐานเป็นคนครอบครัวชาวจีน ที่มีจำนวนสมาชิกอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่ ญาติพี่น้องอยู่บ้านในบริเวณใกล้เคียงกันและมีความสนิทชิดเชื้อกัน จึงเกิดความรู้สึกรักและผูกพันต่อกันมาตั้งแต่ในสมัยวัยเด็กที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากมีญาติผู้ใหญ่คือ ปู่และย่าเป็นศูนย์รวมของญาติพี่น้องทั้งหมด เมื่อมีงานสำคัญ ๆ เช่น งานแต่ง งานบวช งานวันเกิด งานขึ้นบ้านใหม่ งานทำบุญพระ งานเลี้ยงรุ่น งานขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ทุกเทศกาลจะเกิดการสังสรรค์รวมตัวกันขึ้นและจัดกิจกรรมสนุกสนานภายในบ้านของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าตนเอง

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมาชิกทุกคนในบ้านจึงมีการเก็บบันทึกภาพความทรงจำเหล่านั้นด้วยกล้องถ่ายภาพตั้งแต่สมัยที่ยังใช้กล้องฟิล์ม และพัฒนามาเป็นกล้องดิจิทัลจนถึงการอัดวิดีโอที่วีดีโอนั้นยังออกมาเป็นในลักษณะม้วนฟิล์มวิดีโอ ที่ในปัจจุบันแทบจะไม่มีให้พบเห็นในท้องตลาดทั่วไป เรื่องราวและความทรงจำไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือสถานที่เหล่านั้นก็ได้ถูกบันทึกโดยมุมมองของผู้ถ่ายที่แตกต่างกันออกไปโดยเกิดจากสมาชิกในบ้าน ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปแล้วการกลับมาพบเจอภาพถ่ายต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งตั้งใจหรือบังเอิญเห็นอีกครั้งก็ทำให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกย้อนไปถึงเรื่องราวภายในอดีตที่ผ่านมาได้ ภาพถ่ายที่เหลืออยู่ในบ้านก็เหมือนเครื่องเตือนความทรงจำที่คืออย่างหนึ่งที่ได้พูดถึงเวลาที่ผ่านล่วงเลยมานานจนบางภาพบุคคลที่อยู่ในภาพนั้นได้สูญหายไปแล้ว ก็ทำให้เกิดความคิดถึงระลึกไม่เพียงแต่เป็นผลกระทบต่อตัวเราเท่านั้น บางบุคคลที่ถูกลืมไปแล้วก็ทำให้ถูกกลับมาพูดถึงกันใหม่อีกครั้งทุก ๆ อย่างที่เกิดจากการถูกบันทึกจดจำด้วยการ

ถ่ายภาพล้วนทำให้เกิดความคิดถึง เกิดความรู้สึกที่อยากย้อนกลับไปในสถานที่ วันหรือเวลานั้น และกับตัวบุคคลเหล่านั้นอีกครั้ง เมื่ออยู่กับปัจจุบันและต้องเติบโตขึ้นในทุกๆ วัน จึงทำให้รู้สึกอยากที่จะกลับไปเป็นเด็กซึ่งมีแต่ความสุขและคนในครอบครัวอยู่กันครบพร้อมหน้ามีกิจกรรมที่ทำให้สมาชิกในบ้านรวมตัวกันอยู่เสมอ แต่เมื่อเวลาผ่านไปสมาชิกในบ้านต่างมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ พี่น้องที่มีความสนิทกันก็เติบโตขึ้นมีภาระหน้าที่การงาน การที่จะใช้เวลาว่างมาเจอกันจึงสามารถเป็นไปได้ยาก สิ่งที่จะช่วยเยียวยาความรู้สึกที่อยากกลับไปในอดีตได้ ก็เป็นเพียงภาพถ่ายเท่านั้น เพราะเชื่อว่าการที่คนเราจะถ่ายภาพสักภาพนั้นต้องเกิดมาจากความสนใจเป็นหลักและมุมมองที่ผู้ถ่ายต้องการจะถ่ายทอดให้ผู้ชมได้รับรู้ถึงความน่าสนใจของภาพเหล่านั้น

ส่วนใหญ่แล้วภาพที่ถูกถ่ายก็มักจะเป็นภาพของช่วงเวลาดีที่นำเสนอมากกว่าช่วงเวลาที่เราหมอง หากแต่ว่าเป็นกล้องฟิล์มขาวดำซึ่งจะแสดงอารมณ์ที่มีความเจ็บ ความลึก ความสงบได้ดีกว่าภาพที่มีสีสันสดใส ภาพส่วนใหญ่ที่บุคคลในครอบครัวถ่ายออกมาล้วนแต่เป็นภาพดีและภาพที่ถูกถ่ายก็ได้ถ่ายทอดอารมณ์และความทรงจำในช่วงเวลานั้น ๆ ได้เป็นอย่างดีเกิดเป็นความประทับใจและรู้สึกโชคดีที่บุคคลในครอบครัวมีความชื่นชอบที่จะถ่ายรูปเก็บเอาไว้ ในสมัยก่อน เมื่อเวลาผ่านไปรูปภาพที่ยังคงเหลืออยู่ก็ยังคงบอกเล่าถึงเรื่องราวในอดีตให้แก่ลูกหลานยุคหลังได้เป็นอย่างดี สามารถบอกได้ถึงเรื่องราวความเป็นมาของครอบครัว ในความสัมพันธ์ของสายเลือดว่าใครเป็นญาติพี่น้องของฝ่ายใด และเคยเกิดเรื่องราวอะไรขึ้นกับครอบครัวของตัวเอง

ภาพถ่ายที่ยังคงเก็บไว้จึงได้เป็นเครื่องเตือนความทรงจำและแบ่งเรื่องราวความสุขเหล่านี้บอกเล่าต่อ ๆ ไปให้แก่ญาติพี่น้อง สืบต่อกันต่อไปจนกว่าภาพที่ปรากฏบนกระดาษจะเลือนหายไป

ภาพที่2.1

มิกะ โอทานิ(Mika Otani). 2011. Memories of Summer x 4.[Online]. Available :
<https://www.flickr.com/photos/naif-cerise/6149420063/>

ภาพที่2.2

พีท โซซา(Pete Souza). 2014. President Obama walks with Lincoln Rose Pierce Smith, the daughter of former Deputy Press Secretary Jamie Smith, in the Oval Office. [Online]. Available :
<http://theobamadiary.com/2015/04/04/early-bird-rise-and-shine-36/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจึงเกิดเป็นแรงผลักดันให้ตัวข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ขึ้นมา และภาพที่เลือกนำมาใช้ในผลงานจะต้องเป็นเพียงแค่ภาพจากกล้องฟิล์มเท่านั้นเพราะภาพที่ถูกกระบวนการล้างด้วยแผ่นฟิล์มที่ไม่สามารถแก้ไขอะไรได้ และสามารถรับรู้หลังจากการถ่ายเสร็จสิ้นเท่านั้นว่าภาพจะเป็นอย่างไร จึงเกิดความน่าสนใจและเป็นเสน่ห์ของภาพฟิล์มอย่างหนึ่งที่ต้องดิจิดอลไม่มีรวมถึงความยากลำบากของกระบวนการล้าง ที่ไม่ใช่เพียงแค่นำกระดาษเข้าสู่คอมพิวเตอร์และบันทึกเก็บไว้ได้เลย

การล้างภาพฟิล์มนั้นต้องมีระยะเวลาในการรอ ผ่านกระบวนการล้างภาพโดยน้ำยาล้างฟิล์ม ภาพที่ถ่ายออกมานั้นถึงจะปรากฏเป็นรูปภาพให้เราได้เห็นและหากต้องการที่จะเก็บเอาไว้ยังสามารถใช้ม้วนฟิล์มที่ล้างแล้วนำแผ่นฟิล์มมาสแกนได้อีกครั้ง และบันทึกใส่คอมพิวเตอร์เก็บไว้ได้ในขั้นตอนสุดท้าย ภาพที่ต้องใช้เวลาในการรอคอยและการคาดเดาจึงเป็นสิ่งที่ทำให้ภาพเหล่านั้นมีคุณค่าในตัวเอง

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ได้รับอิทธิพลมาจาก 1) “แอ๊ะ” ชาตฉกาจ ไวกวี เป็นศิลปะแนวภาพถ่ายซึ่งเป็นบุคคลที่เรียนมาทางด้านโฟโต้จบปริญญาตรีในเทศศิลป์ เอกภาพถ่ายและความน่าสนใจอยู่ที่ในขณะที่เรียนตัวศิลปินไม่มีกล้องเป็นของตนเองต้องอาศัยการยืมกล้องจากเพื่อนมาโดยตลอดเนื่องจากสถานะทางการเงินของที่บ้านมีฐานะที่ค่อนข้างจน ในสมัยที่เรียนพ่อและแม่ไม่ค่อยมีเงินแต่อยากให้เรียนหอการค้าในขณะที่ชาตฉกาจ ไวกวี ได้สอบติดที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร-ลาดกระบัง พ่อและแม่จึงแกล้งโดยการบอกไม่ส่งเรียน และศิลปินได้หาเงินเพื่อศึกษาต่อเองด้วยวิธีการขอทุนรัฐบาลเป็นทุนเรียนดี เขาได้เล่าว่าเขาเรียนจบมา 4 ปี ตลอดระยะเวลา 4 ปีเขาต้องขอยืมกล้องเพื่อนก่อนถ่ายภาพมาโดยตลอดถ้าหากต้องส่งงานวันจันทร์ วันเสาร์-อาทิตย์จะต้องเริ่มถ่ายภาพแต่เขาเริ่มคิดงานตั้งแต่วันจันทร์ที่ครูสั่งไว้ก่อนเพื่อน และต้องหายืมกล้องเพื่อนว่าคนไหนว่าง จึงมีข้อดีตรงที่เขาสามารถใช้กล้องเป็นทุกรุ่นในขณะที่เรียน

เขายังได้เล่าถึงประสบการณ์ในสมัยเรียนอีกว่าในยุคนั้นต้องประหยัดมาก แต่ก่อนฟิล์มม้วนหนึ่งมี 36 รูป อาทิตย์หนึ่งจะมีประมาณ 3 งานต้องถ่ายภาพหนึ่งให้จบภายใน 12 รูป เพื่อให้ได้รูปที่ดีที่สุด 1 รูปไปส่งครู เขากล่าวว่า “ผมจะต้องมีความแม่นยำมาก ๆ ในการถ่ายรูป ต้องไม่ใช่ฟิล์มพร่าเพ้อ ไม่เหมือนสมัยนี้ที่ถ่ายมาก็ลบทิ้ง ซึ่งตอนนั้นมันทำไม่ได้” เขาต้องเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย ซึ่งการเรียนไปด้วยทำงานไปด้วยอาจไม่แปลกสำหรับใครหลายๆคนแต่สำหรับ ชาตฉกาจ ไวกวี นั้นหมายถึงการเป็นช่างภาพประจำให้กับนิตยสารในสมัยนั้นอย่าง WTV Trax จนนักศึกษามหาวิทยาลัย ABAC ขึ้นชอบและติดตามผลงานจนต้องเชิญไปบรรยายที่มหาวิทยาลัยและถูกจ้างให้เป็นอาจารย์ประจำในที่สุด ทั้ง ๆ ที่เขายังเรียนอยู่แค่ชั้นปี 3 เขาได้บอกว่าจะเรียกว่าความบังเอิญก็ไม่ใช่ เรื่องของเรื่องคงจะเริ่มมาจากกรณีที่พี่ตาก้องคนหนึ่งไปเห็นภาพที่ “พี่แอ๊ะ” ได้นำมาอัดไว้ที่ร้านล้างรูปแล้วชอบ ก็เลยรอเจอเพื่อจะบอกว่าชอบงานของเขา เจอกันครั้งแรกเขาบอกว่าเจอกันตอนบรรยายที่ลาดกระบังหลังจากนั้นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาก็เจอกันที่ร้านอัดรูป แต่คือเขามารถที่ร้านอัดรูปเพื่อที่จะบอกว่าชอบงานของ ชาตฉกาจ ไวกวี และได้ชวนไปทำงานเป็น

ผู้ช่วยช่างภาพ เปลี่ยนฟิล์ม วัสดุแสง ทำได้แค่ 2 ครั้งเขาก็ให้ออกไปเป็นช่างภาพ แนะนำให้ไปเจอเพื่อนเขาและได้ให้ไปเป็นช่างภาพประจำที่นิตยสาร WAX Trax ตั้งแต่เรียนอยู่ปีที่ 3 ทำงานที่อยู่ปุ๊บประมาณ 2 ปี พี่แะก็กลับมาเมืองไทยพร้อมกับเงินเก็บ 9 ล้าน มาเปิดบริษัท ใช้หนี้ให้พ่อแม่ พี่แะบอกกับเราสั้นๆ ว่า “ไปแปดเดือนเงินหมด เหมือนสามล้อถูกหวย 4-5 เดือนก็หมด แต่ก็คือซื้อบ้านให้พ่อแม่ 2 หลัง ไปซื้อรถคันที่ขับอยู่ทุกวันนี้คืนมา คือตอนนั้นบ้านล้มละลายทำให้พ่อต้องขายรถ แต่ผมผูกพันกับมันก็เลยไปตามซื้อคืนมา” หลังจากนั้นเรียนต่อปริญญาโท ที่ลาดกระบัง เหมือนเดิม สาขาวิชาศิลปกรรม จนอยากไปเป็นศิลปินเมืองนอก เลยตัดสินใจไปเป็นศิลปินแลกเปลี่ยนที่ประเทศอังกฤษ โดยเลือกที่จะเป็นช่างภาพ ทำงานแสดงงานจนหมดสัญญา แต่ด้วยความที่ไม่อยากกลับเลยไปสมัครทำงานต่อ จนได้เป็นช่างภาพเอเชียคนเดียวที่ทำงานอยู่ใน เอเจนซี่ช่างภาพชื่อดังในอังกฤษ แต่ผู้ชายคนนี้ก็ยังพูดอย่างถ่อมตัวว่า “ก็เอางานที่มี ไปสมัครเป็นเอเจนซี่ช่างภาพ ค้น ได้เป็นช่างภาพของเสื้อผ้าแนว Street Band ผมก็ทำงาน ถ่ายงานของผมไป แต่ในนี้ก็จะมีส่วนใหญ่ๆ ที่ถ่ายพวก CK JACOB อยู่ในนี้ด้วยก็ได้บารมีของเขาช่วยเหลือไป ก็เลยกลายเป็นช่างภาพเอเชียคนเดียวที่อยู่ในค่ายที่ค่อนข้างใหญ่ระดับโลก ตอนนั้นถ่ายงาน ๆ เดียว ได้งานละ 5,000 ปอนด์ ประมาณ 250,000 บาท ทำไปสักพักก็กลับบ้าน”

แรงขับในชีวิตคิดว่าจะมีอย่างทุกวันนี้ “ถ้าจะให้พูดถึงแรงขับ ก่อนหน้านี้คงจะเป็นเรื่องของชีวิตที่รู้สึกหมั่นไส้ป็นองศา แต่มีความรักติดอยู่ในนั้น คือ หมั่นไส้เพื่อนที่รวย ๆ มีทุกอย่างให้แต่ทำงานห่วย ๆ กินเหล้ามาเมาแต่ไม่เกิดอะไรกับชีวิต อิจฉาก็คือถ้าเขามีแค่กล้องแบบพวกเพื่อน ชีวิตคงดีกว่านี้ อีกอย่างคือเขารักดี คือรักพ่อแม่มาก เชื่อว่าที่รอดมาได้ทุกวันนี้คงเพราะความกตัญญู” “แต่ตอนนี้มีแรงขับใหม่คือ อยากสร้างคุณค่าให้เกิดกับสังคมในแบบของเขา เขาเชื่อว่าศิลปะที่ดีมันต้องรับใช้สังคม ซึ่งบางทีแรงขับของผมมันอาจจะมาจากการอยากทำอะไรสักอย่าง”

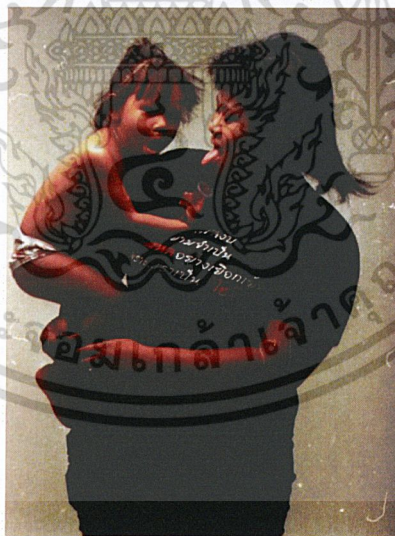
เมื่ออ่านบทสัมภาษณ์มาจนถึงตอนนี้ คงสร้างความงุนงงปนประหลาดใจให้ใครหลาย ๆ คนไม่น้อยเลยทีเดียว เรื่องราวของผู้ชายคนนี้ดูเหมือนว่าจะถูกพัดพาไปตามยถากรรมก็คงไม่ใช่เพราะในสิ่งที่เขาต้องพบเจอหรือในสิ่งเขาเป็นนั่น ล้วนแล้วแต่เกิดจากการดิ้นรนในการใช้ชีวิตและความสามารถของเขาเองทั้งสิ้น ชาตฉกาจ ไวกวี กล่าวไว้ว่า “ก่อนที่ผมจะมีเงินเหมือนทุกวันนี้ ผมผ่านตรงนั้นมาก่อน มันลำบาก บางครั้งเหนื่อยจนร้องไห้ไม่ไหวแล้ว คิดว่าทำไมต้องเหนื่อยขนาดนี้ แต่พอผ่านมันมาได้แล้วก็เข้าใจ แต่ผมก็ไม่ได้เดือดร้อน ผมเลือกจะมองเห็นอนาคตและมีความหวังอยู่ไกล ๆ บางทีแรงขับของเรานั้นอาจจะมาจากการที่ผมอยากจะทำอะไรสักอย่างแค่นั้นเอง” เขาได้จัดนิทรรศการชื่อว่า “YOUTH” ขึ้นที่ BACC หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ความน่าสนใจของนิทรรศการนี้คือ YOUTH เป็นนิทรรศการภาพถ่าย ที่พูดถึงวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร วัยรุ่นที่ไม่มีการศึกษา ไม่มีครอบครัว พวกเขาเคียดแค้นชีวิตอยู่ในเมืองกรุง โดยที่ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่เคยได้รับสิทธิและไม่รู้ว่าตนสามารถทำอะไรได้บ้างในเมืองใหญ่นี้ สำหรับพวกเขาบัตรประชาชนเป็นสิ่งไร้ความหมาย เพราะพวกเขาคือกลุ่มคนที่ไร้ตัวตนในสังคม พวกเขาไม่มีความหวังเพื่อคำว่า

"วันนี้" เขาก็เลือกใช้ชีวิตในกฎเกณฑ์ที่พวกเขาตั้งขึ้นเอง ไม่มีถูกและผิด ไหลไปตามชะตากรรม วันต่อวัน ความสุขและรอยยิ้มจึงเป็นความสำคัญที่ร่องลงมาจาก "การมีลมหายใจ" โดยใช้ชีวิตแบบรู้บ้าง ไม่รู้บ้าง แต่ด้วยความที่เป็นวัยรุ่น ฮอร์โมนที่แผ่ออกจากจิตใจนั้นทะลักสู่ผิวหนัง นั้นเรียกร้องให้ตัวพวกเขาโยยหาความสุขแห่งวัย สิ่งที่พวกเขาเป็นและแสดงออกนั้น อาจดูรุนแรงและอันตรายในสายตาของคนทั่วไป แต่ชาติกลางกลับมองในมุมกลับกันว่า เราควรเคารพยกย่องพวกเขาในฐานะความเป็นมนุษย์ เพราะพวกเขาล้วนสามารถปกครองชีวิตให้มีชีวิตรอดและมีรอยยิ้มได้ด้วยตัวเอง โดยลำพัง ต่างจากคนทั่วไปที่จ้องมองเหยียดหยามพวกเขาว่าเป็นส่วนเกินและขยะของสังคม โดยที่ตัวเองนั้นยังมีชีวิต โดยการพึ่งลมหายใจและการดูแลเลี้ยงดูจากผู้อื่น โดยไม่สามารถหาคุณค่าของตัวเองได้

ด้านเทคนิค ชาติกลาง ตระเวนถ่ายภาพและใช้ชีวิตกับกลุ่มวัยรุ่นละแวกบ้านของเขา โดยใช้กล้องราคาถูกพั้ง ๆ ฟิล์มหมดอายุราคาถูก อัปเดตภาพจากรูปโดยไม่แสดกน ไม่มีการตกแต่งภาพ หรือแม้แต่กำจัดฝุ่นจากฟิล์ม ไม่มีกระบวนการคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้เพื่อให้เชื่อมโยงกับเด็กเหล่านี้ ที่ใช้ชีวิตตามมิตามเกิดไม่รู้วันคืนที่ผ่านไป เลือกอะไรไม่ได้ ไม่ได้รับการดูแลการจัดการจากผู้ใดเกิดและตายไปโดยไม่กระทบกระเทือนใคร เช่นเดียวกับภาพถ่ายของ ชาติกลาง 'ไวทวิ'

ภาพที่ 2.3

ชาติกลาง ไวทวิ. 2011. YOUTH. [Online]. Available :

<http://www.chardchakaj.com/youth/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.4

ชาติจกาท วกว. 2007. Thai or Korea. [Online]. Available :
<http://www.chardchakaj.com/youth/>

ภาพที่ 2.5

ชาติจกาท วกว. 2003. Just you and me. [Online]. Available :
<http://www.chardchakaj.com/youth/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6

ชาติฉกาจ ไวกวี. 2009. Photographers commit a crime. [Online]. Available :
<http://www.waikawee.com/index.php/project/photographers-commit-a-crime/>

2) “อนุชัช ศรีจรูญพุ่มทอง” เป็นอีกหนึ่งศิลปินที่ได้รับอิทธิพล ทำงานในลักษณะเป็นภาพถ่าย เช่นเดียวกัน ประวัติการศึกษาจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และศึกษาปริญญาโท คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นศิลปินที่รู้จักในผลงานภาพถ่าย มีผลงานได้แก่

นิทรรศการ "รถถัง ดอกไม้ รอยยิ้ม และน้ำตา" พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์เจ้าฟ้า (2549)

นิทรรศการ "Undeclared Customs" แกลเลอรี Breadbox ประเทศออสเตรเลีย (2550)

นิทรรศการ "ภาพเล่าเรื่อง พระเจ้าอยู่หัวในดวงใจ" หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (2550)

เป็นช่างภาพอันดับ 1 ของโลกโดยนิตยสาร Lurzer's Archive ประเทศออสเตรเลีย ได้รับรางวัล Cannes Lions International Advertising Festival ประเทศฝรั่งเศส (2544-2550) และกว่าอีก 200 รางวัลทั่วโลก

ผลงานที่ภาคภูมิใจคือ เป็นหนึ่งในช่างภาพคนไทยที่ร่วมบันทึกประวัติศาสตร์ในงานเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลพระราชทานรางวัลภาพถ่ายยอดเยี่ยมด้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ในงานประกวดภาพถ่าย 225 ปี กรุงเทพกับสถาปัตยกรรมเหล็ก (2549) การทำงานของเขาปัจจุบันเป็นผู้บริหาร บริษัทรีมิกซ์ สตูดิโอ แอ็งค์ดอก จำกัด และศิลปินอิสระ ผลงานชิ้นสำคัญของ อนุชัช ศรีจรูญพุ่มทอง กับภารกิจ “ที่สุดแห่งชีวิต”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไปขอเผยแพร่ให้ผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นการฝ่าฝืนนโยบายด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วันที่ 1 เมษายน 2550 เขาได้กล่าวว่า “ผมคิดว่าเป็นบุญที่สุดแล้วสำหรับชีวิตเรา ไม่คิดว่าจะได้ทำอะไรขนาดนี้ พอได้ทำก็คิดว่าเป็นบุญของตัวเองที่ได้รับใช้พระองค์ท่าน” เป็นความรู้สึกหนึ่งท่ามกลางหลายร้อยหลายพันความประทับใจที่ช่างภาพหนุ่มคนนี้มีต่อภารกิจสำคัญที่สุดในชีวิตกับการเป็น 1 ในช่วงภาพหลายคนที่ร่วมบันทึกภาพพระราชพิธีฉลองทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ระหว่างวันที่ 9-13 มิ.ย. 2549 ที่ผ่านมา

ช่างภาพคนนี้คือ “อนุชัช ศรีจรูญพุทอง” ที่ล่าสุดกำลังมีผลงาน “หนังสือปกทองคำ” 60 ล้านดวงใจถวายพ่อ (60 Million, One Heart) ที่กำลังได้รับความสนใจอย่างสูงอยู่ในขณะนี้ในวัย 42 ปี อนุชัช วันนี้ในด้านหนึ่งเป็นที่ปรึกษาจิตติมศักดิ์ สมาคมถ่ายภาพแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งก็มี “ปรมาจารย์ด้านภาพ” อย่างสุรตน์ โอสธานูเคราะห์ รั้งตำแหน่งนายกสมาคมฯ อยู่ในเวลานี้ อนุชัชเล่าชีวิตไว้ว่า เกิดมาในครอบครัวชนชั้นกลางในกรุงเทพฯ เขาเป็นลูกคนโตในจำนวนพี่น้องทั้งหมด 4 คน คุณพ่อเป็นพนักงานการบินไทย ขณะที่คุณแม่ประกอบอาชีพค้าขาย “แม่ผมจะขายไปเรื่อย บางทีก็ขายกล้วยทอด บางทีก็ขายกล้วยเดี่ยว เวลาถึงงานวัดแม่ก็จะเข็นรถไป ผมก็อาศัยนอนหลับใต้ท้องรถเข็นนั่นแหละเพราะต้องคอยอยู่ช่วยแม่” เขาฉายภาพชีวิตก่อนเล่าอีกว่า พ่อโตเข้าวัยเรียนก็เริ่มเรียนที่โรงเรียนดอนเมือง จากนั้นมาได้เรียนต่อที่โรงเรียนทหารอากาศบำรุง ก่อนที่จะเปลี่ยนไปเรียนด้านศิลปะที่โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ ก่อนที่จะไปจบปริญญาตรี สาขาภาพพิมพ์ ที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และลงเรียนต่อปริญญาโท สาขานานเทศศิลป์ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร

เขากล่าว “ผมขัดแย้งกับพ่อมาตลอด พ่อจะบอกว่าเรียนศิลปะจะเอาไปทำอะไรกิน เรียนวาดรูปเขียนรูปจะอยู่ได้ยังไง ครอบครัวก็ไม่ได้ร่ำรวยอะไร เพราะพ่ออยากให้เรียนจบ ม.ศ.5 แล้วไปเรียนภาษา เพื่อจะไปสอบเป็นสจ๊วต ตอนนั้นไปลองสอบช่างศิลป์ แต่ไม่ติด ก็มาขอแม่ไปเรียน โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์ สงสารแม่มาก เพราะแม่จะถูกพ่อตำหนิตลอด หลังจบ ปวช.แล้ว ผมก็ไปสอบ ปวส. ต่อที่เพาะช่าง ระหว่างนั้นก็เริ่มทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ก็พอเลี้ยงตัวเองไปได้ระดับหนึ่ง”

เขาคอนี้เล่าอีกว่า แม่มีส่วนสำคัญมากที่ทำให้ตนเองมีวันนี้ “ผมรู้ว่าแม่เหนื่อยและร้องไห้เพราะผมมาเยอะมาก แม่เคยพูดว่าลูกเรียนวาดรูปไปแล้วจะไปทำอะไร แต่แม่เขาคิดว่าถ้าบังคับให้ทำในสิ่งที่ลูกไม่ชอบแล้วลูกเกิดทำไม่ได้ จะให้เขาไปทำอะไร” เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในวันนั้นของอนุชัช ระหว่างนั้นเองที่ทำให้เขามีโอกาสเดินเข้าดูเส้นทางช่างภาพ เมื่อถูกชักชวนจากลูกสาวของโปรโมเตอร์มวยชื่อดังให้เข้าทำงานในตำแหน่งอาร์ต ไดเรกเตอร์ พร้อมกับหยิบยื่นกล้องถ่ายภาพตัวแรกให้เขา “ตอนทำงานฟรีเซนต์เทชั่นน้ำหอมยี่ห้อหนึ่ง ได้เจอกับคุณกัณฑ์ดาของคุณสมภพ ศรีสมวงศ์ เขามีบริษัทขายตรงอยู่ เขาก็ชวนผมให้ไปทำงานด้วย และเขานี้แหละที่เป็นคนทำให้ผมต้องถ่ายภาพ เพราะเขาซื้อกล้องมาให้ผมไว้ถ่ายรูปทำโบรชัวร์ ทำได้สักพักก็ออก เขาก็ยกกล้องให้มาด้วย”

จากวันนั้นเขาก็เริ่มขยับตัวเข้าสู่วงการโฆษณาโดยได้เปิดบริษัทเล็ก ๆ ขึ้น ด้วยทุนของพ่อภรรยาซึ่งมีธุรกิจทำเฟอร์นิเจอร์ส่งออก โดยทำหน้าที่ถ่ายภาพสินค้าลงโบรชัวร์ ต่อมาได้ทุนมาลงกล้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่วางไว้สำหรับอาร์ไคฟ์เอกสารที่วางไว้ไปลงเอาไปให้ทั้งใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

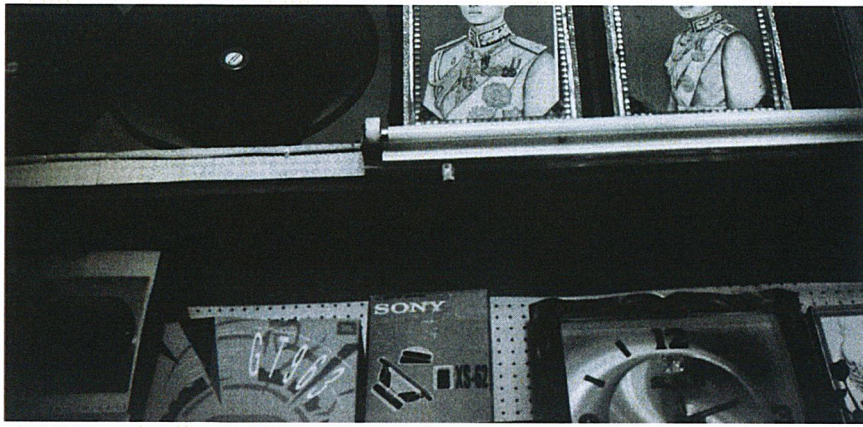
ตัวใหญ่ ซื่อ โฟมาไปใช้ในงานถ่ายภาพ แต่สุดท้ายชีวิตก็ต้องเปลี่ยนแนวอีก เมื่อได้มาพบกับคนรู้จักคนหนึ่งซึ่งเพิ่งเดินทางมาจากอเมริกาซึ่งเอางานมาพิมพ์ที่โรงพิมพ์ที่แฟนเขาทำงานอยู่ เมื่อเขาได้เห็นงานของผู้ชายคนนั้นก็เกิดความสนใจ และรู้ว่าเป็นการทำงานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์แมคอินทอช จึงทำให้อยากที่จะศึกษาบ้าง “ผมเรียนรู้แบบ Learning by doing คือจิ้มมั่ว ๆ ไปเรื่อยเพราะสมัยก่อนตำรายังไม่มีเวลามีสัมมนาที่ไหนเราก็ไปฟัง จากนั้นจึงมีโอกาสดูเจอพี่คนหนึ่งชื่อพี่ตู้ คนนี้ทำให้ชีวิตผมเปลี่ยนอีกครั้ง เขาก็พาผมเข้าสู่โลกของการรีทัช (ตกแต่งภาพจากต้นฉบับเดิม) เราก็เริ่มมีงานเข้ามาเปิดบริษัททำรีทัชอย่างเดียว ไม่ได้ถ่ายรูปแล้ว ขึ้นหนึ่งได้ห้าหมื่น ทำงานอาทิตย์เดียว” ดูเหมือนว่าบทบาทการเป็น “นักรีทัช” อันดับต้นของวงการโฆษณาจะไปได้สวยแต่แล้วก็มีอันต้องเปลี่ยนแนวหันกลับมาสู่โลกของการเป็นช่างภาพอีกครั้ง

อนุชัยเล่าว่า ตอนแรกก็เหมือนจะดี แต่ทำไปทำมาก็มีปัญหาเพราะงาน รีทัชเหมือนเป็นกระโถนใบสุดท้าย คือช่างภาพถ่ายมามีปัญหา มุมไม่ลงตัว แสงเงาไม่ได้ ก็จะตกเป็นภาระของคนรีทัชภาพ จนต่อมามีเพื่อนยุว่าเราสามารถถ่ายรูปได้ ก็น่าจะถ่ายเอง ทำรีทัชเอง ไปเลยเงินจะ ได้รับเต็ม ๆ จุดนี้ทำให้เขาหันกลับมาหาการถ่ายภาพอีกครั้ง ซึ่งช่วงหัดถ่ายภาพใหม่ ๆ จะใช้วิธีดูภาพสวยแล้วถ่ายตามให้ใกล้เคียง แต่มีคนรู้จักคนหนึ่งแนะนำว่า จะเดินตามรอยคนอื่นไปนานแค่ไหน ถ้าไม่คิดแนวทางของตัวเองขึ้นมา ต่อให้ถ่ายเหมือนต้นฉบับแค่ไหน แต่ก็ไม่ใช่งานของเรา ทำให้คิดได้จึงพยายามคิดงานที่เป็นเอกลักษณ์ที่ใครเห็นภาพก็ต้องรู้ว่า เป็นงานของอนุชัย

จนวันนี้ชื่อเสียงความเป็นช่างภาพของเขาคนนี้ได้วาดังระดับโลกไปแล้วเช่น รางวัลสิงโตทองคำ จากงาน International Advertising ที่เมืองคานส์ ฝรั่งเศส รวมถึงการถูกคัดเลือกให้เป็นช่างภาพอันดับ 1 ในโลกโฆษณา (ประเภท International Photographer) จากนิตยสาร Archive ที่ทรงอิทธิพลในแวดวงคนโฆษณา โดยอนุชัยพูดถึงรางวัลที่ได้รับว่า แม้จะเป็นรางวัลที่สุดของการทำงาน แต่ “ความภูมิใจที่สุดในชีวิต” มากกว่ารางวัลที่เขาเคยได้รับ ก็คือ “การที่ได้รับเลือกให้เป็น 1 ในช่างภาพเข้าร่วมบันทึกภาพพระราชพิธีฉลองทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี” ที่ผ่านมา

ซึ่งเขาบอกว่า “เป็นมากกว่าความภาคภูมิใจ” ซึ่งรางวัลที่ได้มาเทียบค่าไม่ได้เลยกับภารกิจนี้ ความรู้สึกจากการทำงานในครั้งนั้น เขาคิดว่าเป็นบุญที่สุดแล้วสำหรับชีวิตเราไม่คิดว่าจะได้ทำอะไรขนาดนี้ พอได้ทำก็คิดว่าเป็นบุญของตัวเองที่ได้รับใช้พระองค์ท่าน” ทั้งหมดนี้จึงเป็นที่มาของภาพประวัติศาสตร์ ที่คนไทยทุกหมู่เหล่ายังซาบซึ้งตราตรึงใจอยู่จนทุกวันนี้และนี่ก็เป็นหนึ่งในผลงานที่แสนภาคภูมิใจ นอกเหนือไปจากฐานะตาก้องระดับโลกกับชีวิตและการทำงานของ “อนุชัย ศรีจรูญ พู่ทอง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7

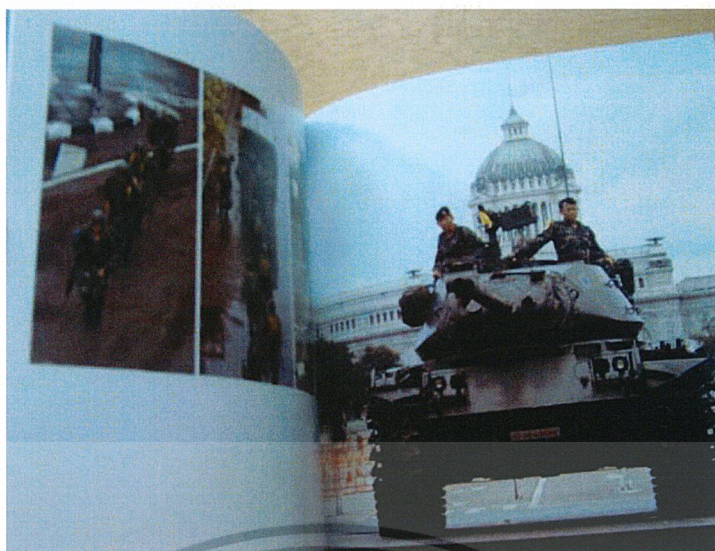
อนุชัย ศรีจรูญพุททอง. 2007. ภาพเล่าเรื่อง พระเจ้าอยู่หัวในดวงใจ. [Online]. Available :
<http://www.queengallery.org/Exhibitions/Details.aspx?id=96>

ภาพที่ 2.8

อนุชัย ศรีจรูญพุททอง. 2007. GOLD on Press, GOLD on Outdoor. [Online]. Available :
<http://www.siamzone.com/board/view.php?sid=1369455>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.9

อนุชัช ศรีจรูญพุทอง. 2006. รถถัง ดอกไม้ รอยยิ้ม และน้ำตา. [Online]. Available :

<http://www.taradplaza.com/product/3807040>

ภาพที่ 2.10

อนุชัช ศรีจรูญพุทอง. 2009. มิตรภาพกับรถไฟไทย. [Online]. Available :

<http://www.anuchaiphotographer.com/blog/?p=106&lang=th>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

แนวความคิดที่สร้างสรรค์ผลงานได้เกิดจากเรื่องราวของบุคคลในครอบครัวตนเองเป็นหลัก โดยพื้นฐานครอบครัวตนเองเป็นครอบครัวคนจีนที่มีสมาชิกอยู่ร่วมกันหลายคน ญาติพี่น้องอยู่ในระแวกบ้านเดียวกัน จึงเกิดความผูกพัน ความสนิทสนมกันมาตั้งแต่เด็กและมักจะมีการรวมตัวกันของสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ เมื่อมีงานรื่นเริงและเทศกาลต่าง ๆ โดยเฉพาะวันคล้ายวันเกิดจะได้อยู่รวมตัวกันมากที่สุด และมีการถ่ายรูปเก็บเอาไว้เพื่อบันทึกเรื่องราวความทรงจำที่ดี ๆ ของครอบครัวเก็บเอาไว้

จึงเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะประเพณีนี้ขึ้นมา ในผลงานที่ทำนี้เกิดจากภาพถ่ายที่ได้จากกล้องฟิล์มทั้งหมด เพราะในสมัยก่อนมีกล้องให้เลือกรู้ไม่หลากหลายมากนัก และคนในครอบครัวชื่นชอบการถ่ายรูปกันอยู่แล้ว ภาพฟิล์มจึงเป็นตัวเลือกที่ดีที่สุดและราคาถูกที่สุดในตอนนั้น เมื่อเทียบกับกล้องดิจิทัล แต่ฟิล์มที่ถ่ายก็ยังมีราคาแพงอยู่พอสมควร แต่ภาพที่ได้ถ่ายออกมานั้นจึงล้วนแต่เป็นภาพที่มีความสำคัญ และมีเรื่องราวที่น่าประทับใจในม้วนฟิล์มเหล่านั้นที่ถ่ายในทุก ๆ ครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

วิธีการในการดำเนินการสร้างสรรค์เกิดขึ้นจากการที่เริ่มมองหาสิ่งของใกล้ตัวและสิ่งที่มีตัวเรามีความรู้สึกหรือความผูกพันกับสิ่งเหล่านั้นโดยหลัก ๆ เป็นเรื่องราวของตนเองกับบุคคลภายในครอบครัว โดยใช้รูปถ่ายจากฟิล์มมาเป็นต้นแบบในการทำงานผ่านกระบวนการ โฟโต้ซีออปทางคอมพิวเตอร์ตัดต่อให้เหลือใจความสำคัญของภาพจัดองค์ประกอบ และการเลือกใช้โทนสีของฉากหลังให้สอดคล้องกับแต่ละภาพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้เกิดจากการหยิบสีจากเสื้อผ้าและตัววัตถุมาทำเป็นพื้นหลังเพื่อให้เกิดเป็นภาพที่สมบูรณ์ที่สุดของแต่ละชิ้นงาน

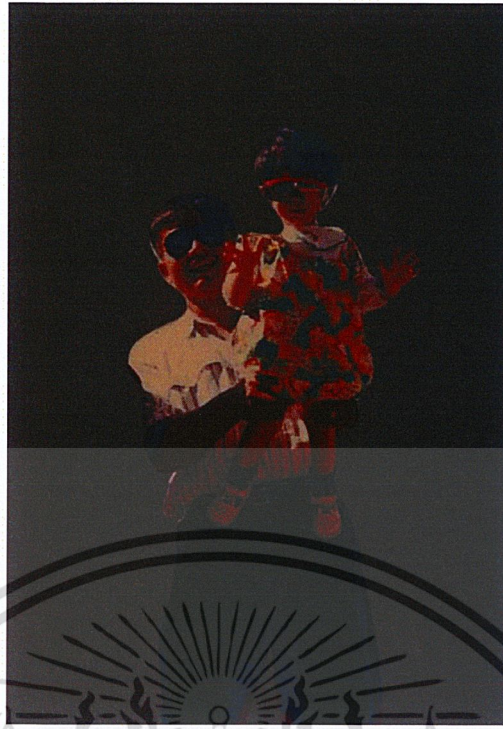
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพที่3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

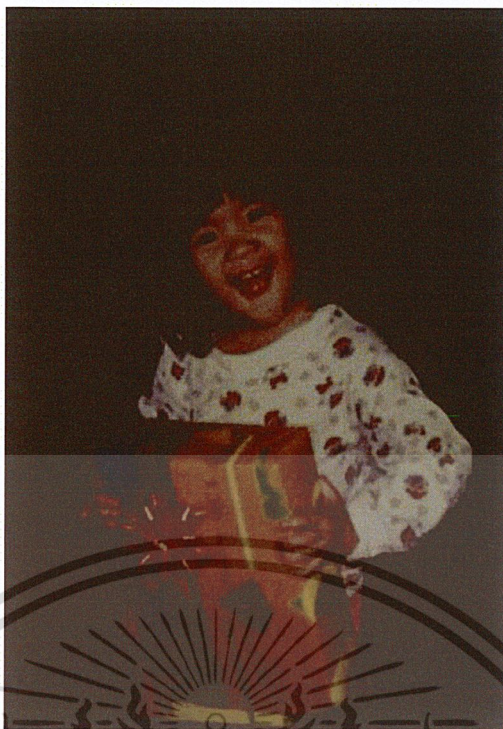

ภาพที่3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2

ภาพที่3.3 ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพที่3.5 ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

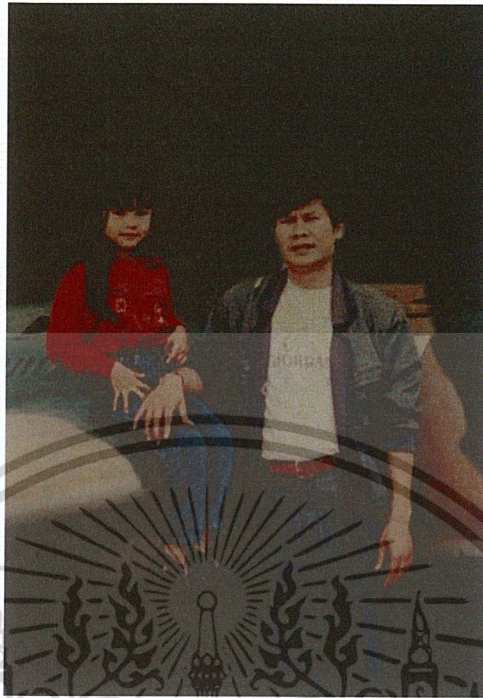
ภาพร่างชุดที่ 1

แนวคิดของภาพร่างชุดนี้เกิดจากภาพถ่ายเก่า ๆ โดยใช้กล้องฟิล์มถ่ายและได้นำภาพถ่ายที่ล้างแล้วนำมาสแกนเข้าคอมพิวเตอร์มาตัดต่อผ่านทางโปรแกรมโฟโต้ช้อปและภาพที่ได้นำมาเป็นภาพของตนเองร่วมกับบุคคลในครอบครัวซึ่งมี บุคคลสำคัญหลัก ๆ คือพ่อแม่และตัวเองรวมถึงญาติพี่น้องแต่จะเน้นไปที่พ่อแม่และแม่ที่มีการทำกิจกรรมร่วมกันหรือแสดงออกถึงความรัก ความอบอุ่น

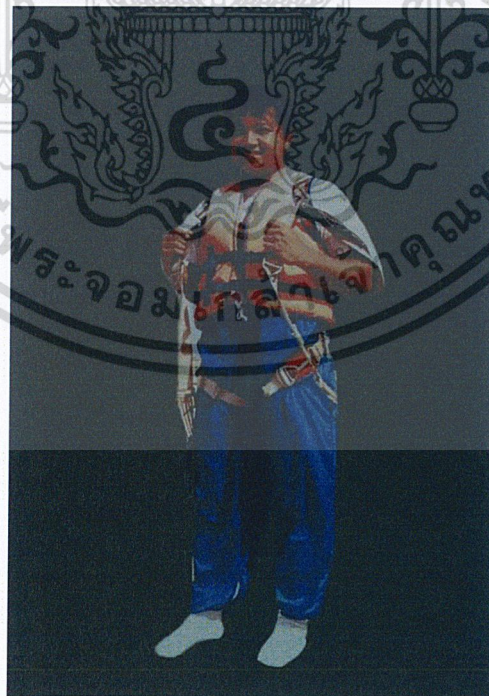
ในการทำงานเกิดปัญหาอยู่บ้างเล็กน้อยในขั้นตอนการตัดต่อและการเลือกภาพที่แสดงอารมณ์ให้ชัดเจน บางครั้งภาพที่ได้นั้นยังแสดงออกได้ไม่ดีและสีของพื้นหลังไม่สามารถเข้ากับรูปบุคคลในงานได้ เกิดการแย่งจุดเด่นกันขึ้นและหากทำการปรับค่าน้ำหนักสีมากจนเกินไปตัวประธานในงานก็จะถูกกลืนหายไปกับพื้นหลังบางส่วน ทำให้การที่จะเลือกรูปภาพนำมาทำงานมีความยากลำบากขึ้น เนื่องจากต้องดูว่าทางารแสดงออกรวมไปถึงสีหน้าที่ถ่ายทอดออกได้ดีเมื่อมีการปรับค่าสีพร้อมได้สีให้พื้นหลังและทั้งสองสิ่งนี้จะต้องให้ผลลัพธ์ที่สามารถสื่ออารมณ์และสอดคล้องไปด้วยกันได้

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2 นำไปทำงานจริงเนื่องจากภาพรวมทั้งหมดดูสมบูรณ์ที่สุดเมื่อเทียบกับภาพร่างชิ้นอื่น ๆ และให้ความรู้สึกต่างจากรูปอื่นเนื่องจากเป็นรูปที่มีพ่อแม่และตนเองที่มีภริยาที่แสดงออกถึงความอบอุ่นและถ่ายทอดถึงช่วงเวลาของความสุขในรูปจึงดูไม่ใช่เพียงแค่ภาพนิ่งทั่วไป แต่ในภาพมีเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกอยู่ในชิ้นงานและเมื่อทำการปรับค่าสีต่างๆทำให้ภาพต้นฉบับที่ถ่ายบริเวณที่เสื้อฟ้าและใบหน้าที่มีแสงตกลงเนื่องจากในภาพจริงเป็นภาพถ่ายช่วงกลางวัน แดดจัดเมื่อนำมาปรับในกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งใช้โปรแกรมโฟโต้ช้อปในการปรับค่าต่างในชิ้นงานทำให้เมื่อได้สีพื้นหลังและปรับตั้งค่าต่างๆ ตามความเหมาะสมภาพที่ได้จึงออกมาน่าสนใจกว่าภาพอื่นๆที่ไม่มีรายละเอียดของแสงและเงาที่ชัดเจน ภาพร่างชิ้นที่ 2 นี้จึงดูโดดเด่นกว่าภาพอื่นๆ ทั้งหมด

ภาพร่างชุดที่ 2

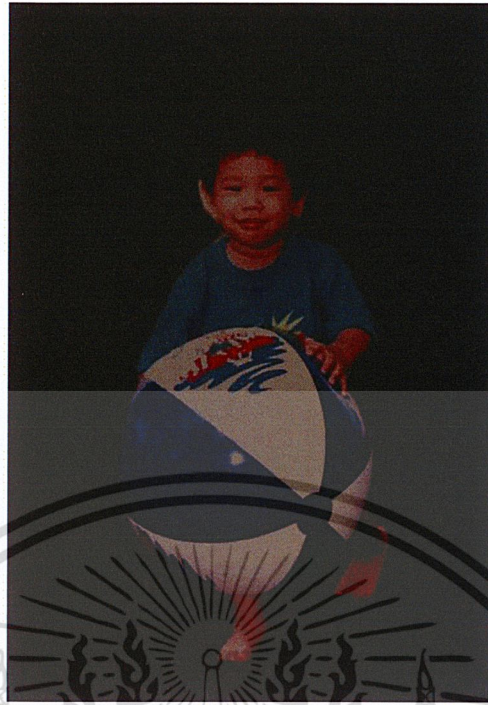

ภาพที่3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 1

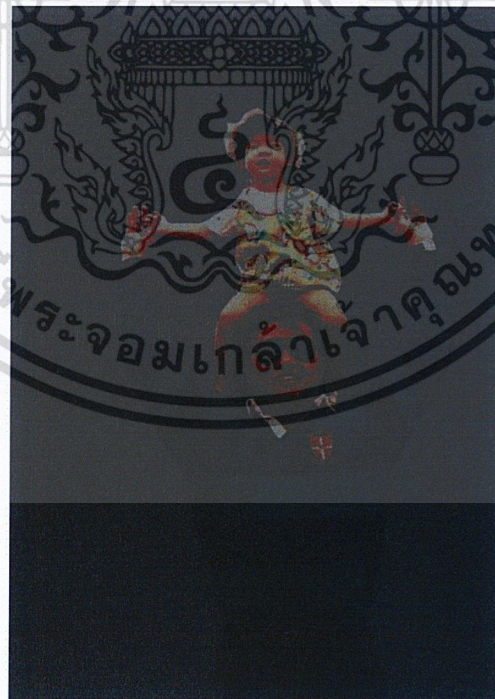

ภาพที่3.7 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานที่โรงเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

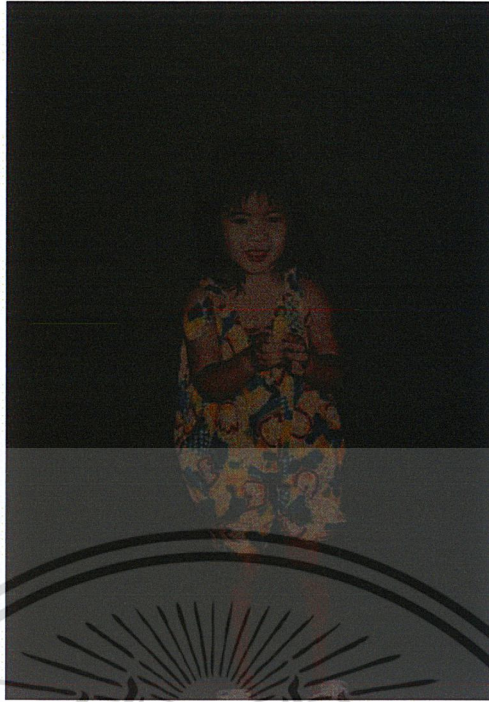

ภาพที่3.8 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่3.9 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.10 ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพที่3.11 ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดนี้ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลภายในครอบครัวในชุดนี้จะมีบุคคลนอกจากพ่อและตัวเองแล้วยังมีลูกพี่สาวและญาติในสมัยเด็ก ภาพส่วนใหญ่เป็นภาพที่กำลังทำกิจกรรมอยู่ข้างนอกทั้งหมด ต้องการบ่งบอกให้เห็นถึงช่วงเวลาที่มีความสุขในการที่ได้ออกไปทำกิจกรรมร่วมกัน

ปัญหาของการทำงาน คือ การที่หยิบนำภาพบุคคลอื่นมาเยอะเกินไปมากกว่ารูปตัวเอง จากคำแนะนำของอาจารย์ได้แนะนำให้เลือกทำเป็นรูปตัวเองมากกว่าที่จะนำรูปของบุคคลซึ่งเป็นเครือญาติ หากจะให้ มีบุคคลอื่นในครอบครัวด้วยแล้วครีจะมีตัวเองเป็นส่วนร่วมด้วย

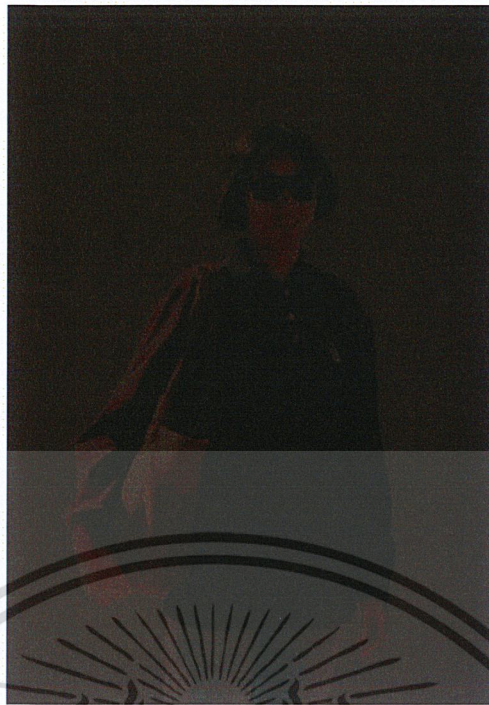
ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 6 มาทำเป็นผลงานจริงเพราะบุคคลในรูปมีท่าทางการยืนและมุมมองต่างจากภาพอื่น มีความลงตัวกว่าหลาย ๆ ภาพร่างที่มีลักษณะเต็มตัวเหมือนกันแต่เนื่องจากคู่สีมีความน่าสนใจกว่า แสงและเงาที่เกิดจากภาพฟิล์มจริง ๆ ก่อนที่จะนำมาปรับแต่งค่าสี เกิดการตกกระทบบนใบหน้าและเสื้อได้จังหวะที่ดี ทำให้ภาพและมุมมองมีจุดเด่นที่ดูน่าสนใจกว่าภาพอื่นและถ่ายทอดอารมณ์ของพ่อที่มีแต่ลูกในอีกมุมมองหนึ่งที่ไม่ใช่การหยอกล้อกันแต่เป็นความอบอุ่นอีกแบบที่ต่างจากภาพร่างชุดแรก

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

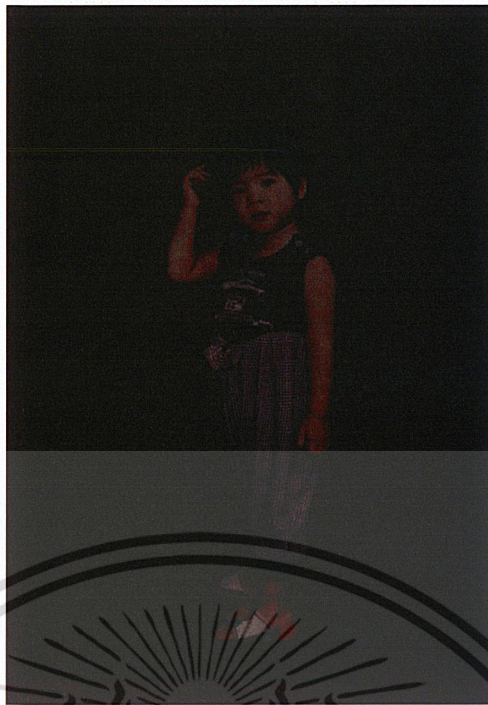

ภาพที่3.13 ภาพร่างชั้นที่ 2

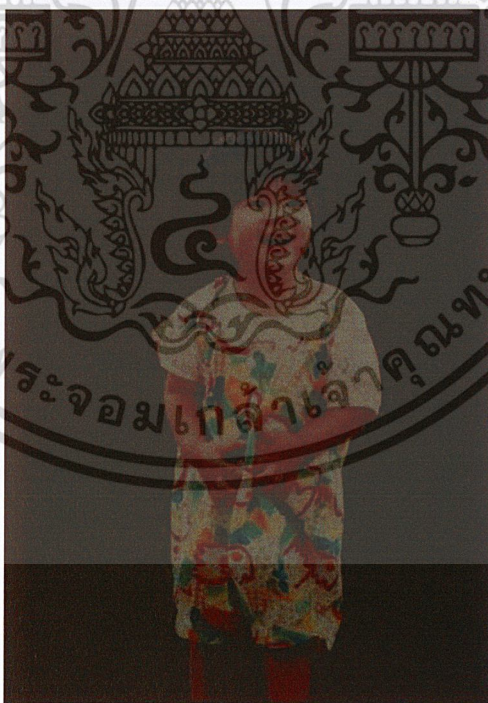

ภาพที่3.14 ภาพร่างชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.15 ภาพร่างชิ้นที่ 4

ภาพที่3.16 ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

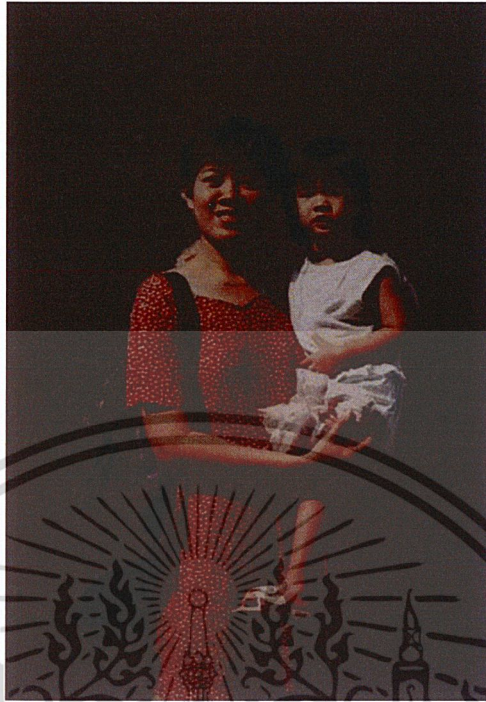
แนวคิดของภาพร่างชุดที่ 3 เกิดจากการจับบุคลิกที่น่าสนใจในแต่อิริยาบถของภาพที่อยู่ในภาพจริง แล้วอาจเกิดความบังเอิญถ่ายได้จังหวะพอดีของท่าทางแต่ละรูปแบบและเน้นการแสดงออกถึงอารมณ์ ในขณะที่นั้นและท่าทางที่ร่วมด้วยเป็นหลัก ปัญหาที่พบขณะทำงานคือการใช้สีพื้นหลังที่ใกล้เคียงกันมากและต้องการที่จะหาสีให้หลากหลายกว่านี้ ในชุดภาพร่างเป็นสีม่วงเป็นส่วนใหญ่

การทำสีพื้นหลังต้องอาศัยสีจากเสื้อผ้าและวัตถุที่เห็นในภาพ จึงพยายามที่จะปรับสีพื้นหลังให้แตกต่างกันเล็กน้อยแต่ก็ยังคงความเป็นสีจากตัววัตถุร่วมอยู่ด้วยและยังมีอีกหนึ่งปัญหาคือการจับอิริยาบถในภาพฟิล์มซึ่งยากที่จะหาเจอส่วนใหญ่แล้วจะเป็นภาพหมู่ที่ถ่ายรวมกันทั้งครอบครัว การหาภาพเดี่ยวจึงต้องเป็นภาพที่ทำให้รู้สึกถึงอารมณ์นั้น ๆ ได้อย่างชัดเจนที่สุด

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 มาทำเป็นงานจริงเพราะด้วยโทนสีที่ต่างจากภาพร่างอื่นๆ และการแสดงออกบนใบหน้า องค์ประกอบของสีและเสื้อผ้ารวมถึงแสงบนใบหน้าไปในทิศทางเดียวกัน ภาพที่ได้จึงแสดงออกถึงความสุขในอดีต ถึงแม้จะจำไม่ได้แล้วก็ตามว่าเกิดจากสาเหตุอะไรแต่ภาพได้บ่งบอกว่าในขณะที่นั้นตนเองกำลังสนใจกับบางสิ่งบางอย่างด้วยความสุข และยังเป็นภาพที่ช่วงวัยเริ่มพัฒนาขึ้น เป็นภาพตัวเองคนเดียวทำให้ประธานในภาพจึงมีความโดดเด่นที่สุด ด้วยการจัดวางที่ไม่ได้เห็นแบบเต็มตัวแต่เป็นการวางภาพที่ขยายเข้ามาอีก เพื่อให้เห็นความชัดเจนของใบหน้าและอิริยาบถในตอนนั้น

ปัญหาในการทำงานคือ ภาพร่างมีลักษณะที่คล้ายกัน ไม่มีความหลากหลายทางรูปแบบเท่าไร แต่ในแต่ละภาพก็มีท่าทางและสีหน้าที่ต่างกันออกไปหากดูผิวเผินก็จะเหมือนรูปเดียวกันแต่จริงๆ แล้วมีความแตกต่างอยู่ และบางรูปภาพไม่มีมิติมองแล้วรู้สึกเป็นภาพที่มีความแบนดูแล้วลอคตา ทำให้ภาพที่ทำออกมาไม่ค่อยน่าสนใจ ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพที่3.17 ภาพร่างชิ้นที่ 1

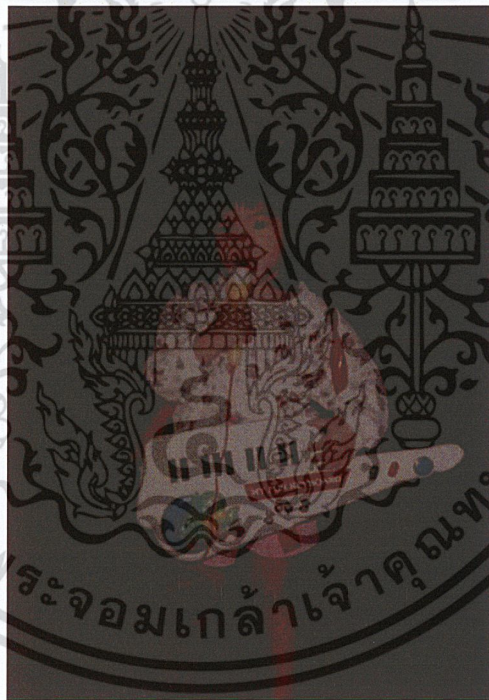

ภาพที่3.18 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

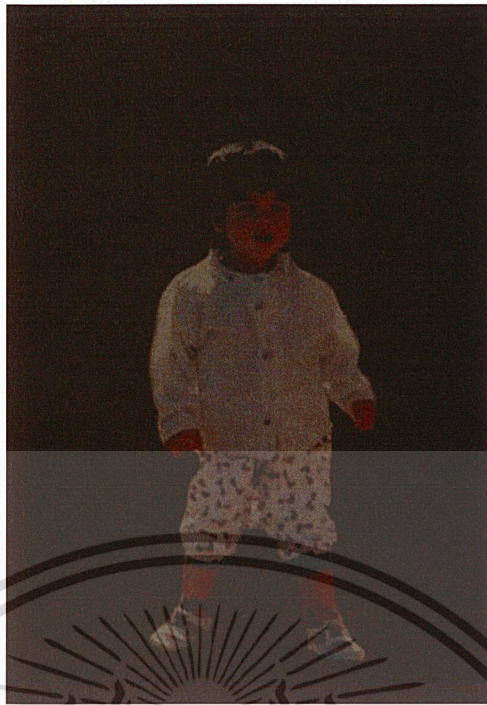

ภาพที่ 3.19 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่ 3.20 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพร่างชุดที่ 4

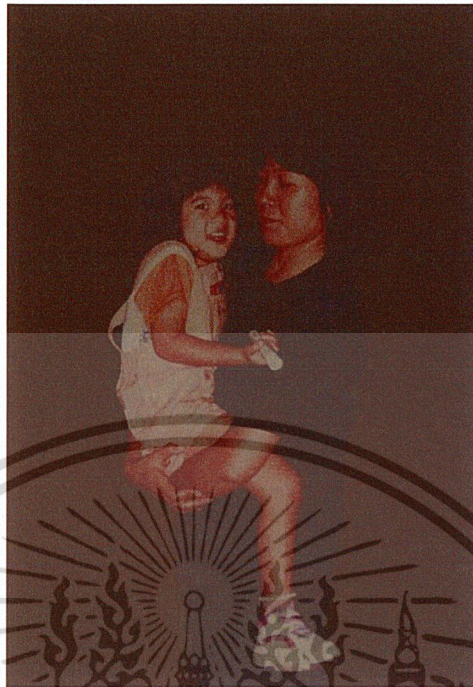
แนวความคิดภาพร่างชุดที่ 4 ส่วนใหญ่ในภาพจะเน้นเป็นผู้หญิง ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูก พี่สาวและคุณย่าจึงอยากที่จะถ่ายทอดออกมาถึงความสัมพันธ์ที่มีต่อบุคคลในครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมกันทั้งในบ้านและนอกบ้านถูกเก็บเป็นความทรงจำ

ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะที่ทำงาน คือ การจะเลือกว่ารูปภาพแต่ละรูปที่จะนำมาทำนั้น บางรูปไม่เป็นไปอย่างที่คิดไว้เนื่องจากถูกนำท่วมไปแล้วหลายส่วน บางภาพถ่ายเกิดความเสียหายมากและเป็นภาพหมู่ส่วนใหญ่อ้างอิงจึงต้องทำการตัดต่อภาพแยกออกมาเพื่อให้ภาพถูกตัดเป็นจุดเด่นเพียงแค่ที่เดียวเท่านั้น

ได้ภาพร่างชิ้นที่ 1 นำมาทำเป็นผลงานจริงเนื่องจากองค์ประกอบของภาพมีความพอดี การเว้นระยะของแสงเงาและสีที่ดึงดูดกว่าภาพร่างชิ้นอื่นทำให้ภาพนี้มีความงามและด้วยท่าทางของแม่กับลูกสอดคล้องไปด้วยกันมีระยะของแสงที่ได้จากความเป็นภาพจริงเข้ามาช่วยทำให้การปรับตั้งค่าสีไม่ต้องหลากหลายขั้นตอน เพราะภาพต้นฉบับมีมิติและแสงที่ติดอยู่แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 5

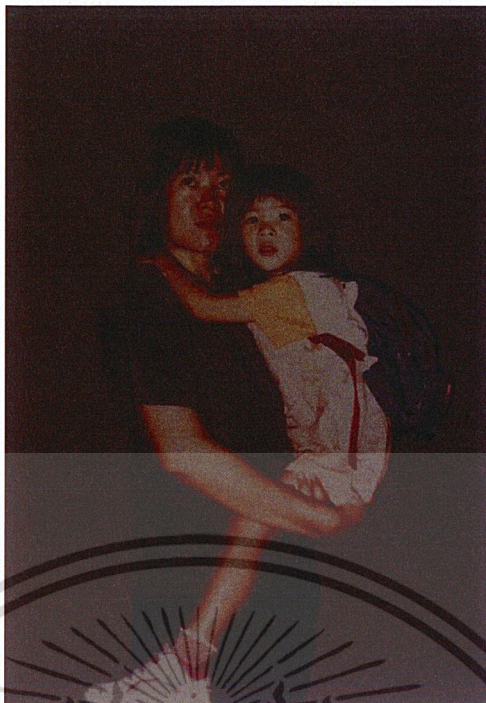

ภาพที่3.22 ภาพร่างชิ้นที่ 1

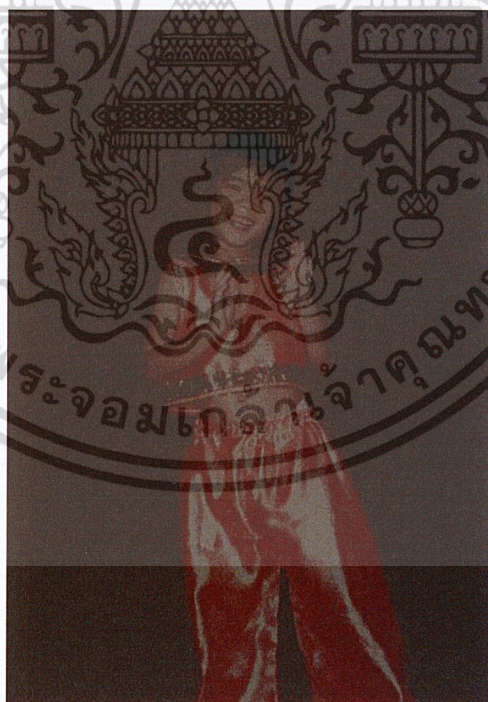

ภาพที่3.23 ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

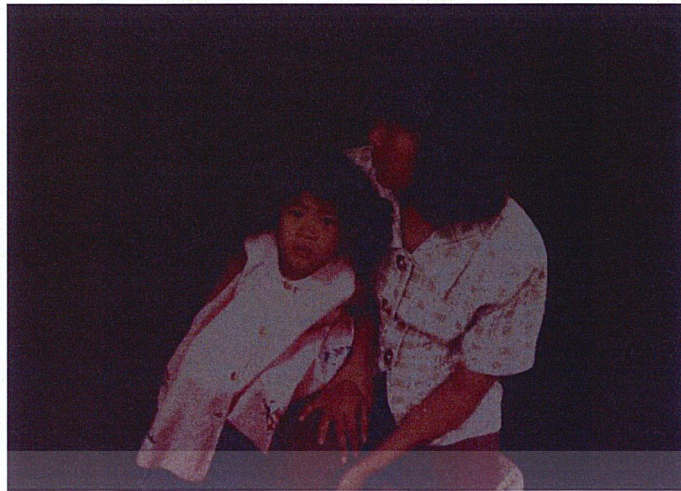

ภาพที่3.24 ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพที่3.25 ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.26 ภาพร่างชิ้นที่ 5

ภาพที่3.27 ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 5

แนวคิดของภาพร่างชุดที่ 5 เกิดจากการที่ทำเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวซึ่งในภาพนี้เป็นตัวเองกับแม่เท่านั้นที่ต้องการจะสื่อถึงความสนิทสนมกับแม่และถ่ายทอดออกมาถึงความอบอุ่นของผู้เป็นแม่ที่มีที่ลูก ความใกล้ชิดที่ทำให้รู้สึกถึงความรักที่แม่มีให้ต่อถ่ายเดียวก็เกิดจากแม่เป็นผู้ถ่ายภาพเก็บเอาไว้

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 6 มาทำเป็นงานจริงเพราะมีรูปทรงความน่าสนใจที่สุดกว่าภาพร่างชิ้นอื่นๆ เป็นรูปภาพตัวเองในสมัยเด็กและการใช้สีพื้นหลังลวดลายทำให้สื่อมีมิติมากกว่าภาพอื่น การใช้เส้นและสีในการลงตาโดยไม่ต้องใช้การปรับแสงเงาช่วย ภาพร่างนี้จึงมีความพิเศษกว่าภาพร่างอื่นด้วยการเว้นความเป็นแสงเงาและการใช้สีจากพื้นหลังเข้ามาช่วย บางจังหวะของภาพมีสีที่ใกล้เคียงกับพื้นหลังมาก ๆ แต่ก็ยังมีความเป็นสีอื่นแทรกอยู่เล็กน้อยภาพที่ออกมาจึงดูไม่เรียบแบน ไร้มิติ

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ก่อนเข้าสู่กระบวนการพิมพ์ทุกครั้ง เริ่มต้นจากงานชิ้นที่ 1-5 นำมาขยายในรูปแบบเดียวกันทั้งหมด โดยมีวิธีการดังต่อไปนี้

1. นำงานชิ้นที่ 1, 2, 3, 4 และ 5 ทำการตั้งค่าหน้ากระดาษด้วย โปรแกรมโฟโต้ช้อป ปรับขนาดเป็น 50 x 70 ซม.
2. ตั้งค่ากระดาษอีกแผ่น ในโปรแกรมโฟโต้ช้อป ในขนาด 594 x 841 มม. และทำการคัดลอกกระดาษจากขั้นตอนที่ 1 มาใส่ไว้ในหน้ากระดาษแผ่นนี้
3. ทำการปรับเป็นภาพขาวดำ จะได้กระดาษเพื่อนำไปลอกกลายลงบนเพลทอะลูมิเนียม
4. แยกสีที่ปรากฏอยู่ในงานออกทีละสี จนครบทุกสีตามภาพแบบร่าง
5. ใช้สีพาสเทลสีใดก็ได้ ทำให้ทั่วด้านหลังกระดาษและส่วนที่ต้องการจะคัดลอกกลาย เป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนแยกสีและเตรียมลอกกลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ อุปกรณ์ในการเขียนเพลาทอะลูมิเนียม

1. ดินสอไขสีดำ ตรา Mitsu - bishi 7600
2. ผงดินสอ ไขผสมน้ำมันสน
3. สีพาสเทล หรือ เกรยองสีต่างๆ

วัสดุ อุปกรณ์ในการกัดกรด

1. กาวกระดิน
2. กาวกรด (กาวกระดินผสมกับกรดฟอสฟอริก)
3. ฟองน้ำเซลลูโลส
4. ผ้าสาธู
5. แป้งฟู่น
6. แก้วตวง
7. แปรงขนอ่อน

วัสดุ อุปกรณ์ในกระบวนการพิมพ์

1. น้ำมันสน (Turpentine)
2. น้ำมันทินเนอร์ (Thinner)
3. เรดแลคเกอร์ (Red Lacquer)
4. ผงแมกนีเซียม (Light Magnesium Carbonate)
5. กระดาษฟาเบรียโน (Fabriano)
6. กระดาษบรู๊ฟ
7. หมึกพิมพ์สีต่างๆ
8. ลูกกลิ้งยาวขนาดต่างๆ
9. เกรียง
10. ฟองน้ำเซลลูโลส
11. เศษผ้า
12. ถังน่อง
13. ถังมือยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนและกระบวนการพิมพ์ภาพพิมพ์หิน มีดังต่อไปนี้

1. นำเพลทอะลูมิเนียมไปล้างด้วยน้ำยาล้างเพลท จากนั้นรอรอกว่าเพลทอะลูมิเนียมจะแห้งสนิท
2. หลังจากนั้นทำการวัดขนาดตัวงานที่จะลอกลายให้ได้ขนาดที่ต้องการลงบนเพลทอะลูมิเนียม
3. หลังจากที่เราเสร็จสิ้นกระบวนการคัดลอกลายทุกขั้นตอนแล้ว ก่อนจะใช้ดินสอไขสีดำตรา

Mitsu - bishi 7600 เขียนตามที่ได้ทำการลอกลายเอาไว้ ให้กั้นขอบงานด้วยกาวบริสุทธิ ครอบๆ ตัวงานเพื่อไม่ให้เนื้อดินสอ ไขไปโดนในส่วนที่ไม่ต้องการ ทำแบบนี้ทุกครั้งก่อนที่จะทำการเขียนในหลายๆ เพลทอะลูมิเนียม ในส่วนตัวงานของข้าพเจ้าจะใช้เป็นดินสอ ไขดำ และไขน้ำมันสนเป็นหลัก

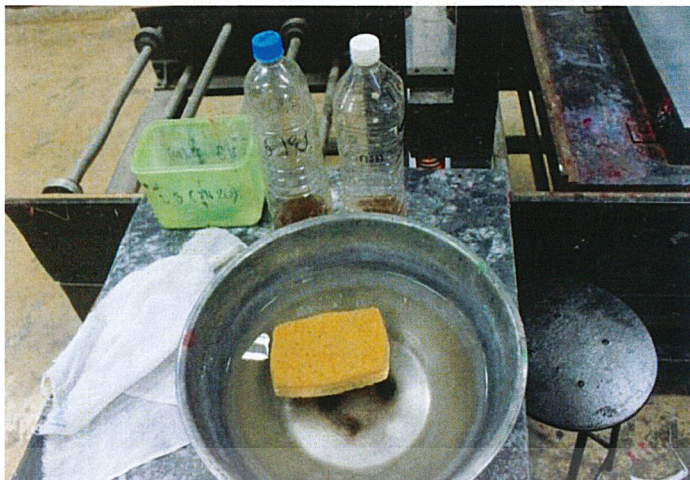
4. ทำการครอ้อตามที่ได้แยกสีไว้ในขั้นตอนการเตรียมลอกลาย ตามจำนวนสีให้ครบสมบูรณ์

ภาพที่ 3.28 การเขียนเพลทอะลูมิเนียม

5. ครอ้อด้วยไขน้ำมันสน เป็นการนำเอาเศษดินสอ ไขที่ได้จากการเหลาดินสอมาผสมกับ น้ำมันสนและคนให้เนื้อดินสอ ไขละลายเป็นน้ำให้มีความเข้มข้นพอดีไม่เหลวเกินไป และไม่ข้นแข็งจนเกินไป สามารถเขียนด้วยเทคนิคต่างๆผสมรวมกันได้ ยกเว้นการพิมพ์พื้นหลังในลักษณะแบบ โมโนปรินท์ คือการพิมพ์ด้วยสีเดียวหรือพิมพ์แบบเป็นพื้นหลัง เพราะสามารถที่จะกั้นการขอบขอบงานได้เลย หลังจากที่เราเขียนด้วยเทคนิคต่างๆของตนเองเสร็จเรียบร้อยแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.29 เตรียมอุปกรณ์กัดกรด

6. เตรียมอุปกรณ์การกัดกรดให้เรียบร้อย

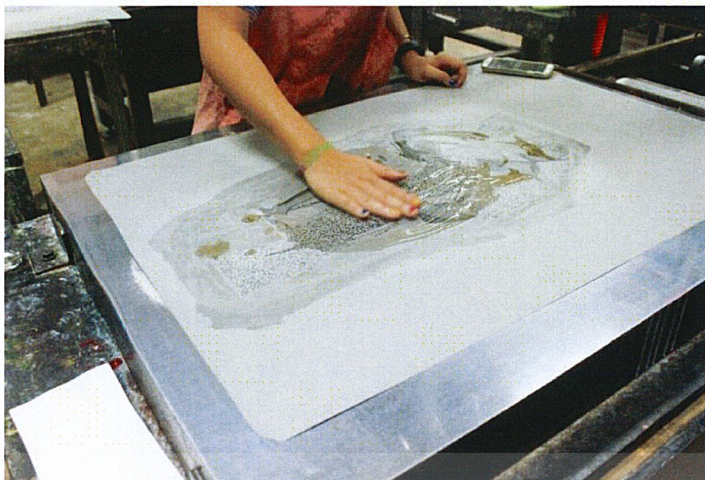

ภาพที่ 3.30 เททาวกรด

7. นำเพลทอะลูมิเนียมที่เขียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว มาวางลงบนแท่นพิมพ์เพื่อเตรียมที่จะกัดกรด

8. เททาวกรดผสมกาวบริสุทธิ์ลงในถ้วยตวงในปริมาณที่เท่าๆ กัน และเทบนเพลทอะลูมิเนียม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.31 วนกาวกรดบนเพลทอะลูมิเนียม

9. ใช้มือหรือแปรงขนาดเล็กลงให้ทั่วบริเวณงานประมาณ 3-4 นาที

ภาพที่3.32 เช็ดกาวกรดออกให้สะอาด

10. เมื่อครบ 3-4 นาทีแล้วให้ใช้ฟองน้ำเช็ดกาวกรดออกให้สะอาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.33 เทกาวกระถิน

11. เทกาวบริสุทธิ์ตามลงไปและทำให้ทั่วงานเพื่อเคลือบกาวที่ได้ทำการกัดกรดไปแล้ว

ภาพที่3.34 ผ้าสาลูเช็ดกาวกรด

12. ใช้ผ้าสาลูทำเป็นลูกประคบและวนให้ทั่วตัวงาน จนกว่ากาวบริสุทธิ์จะหายเหนียวและรู้สึก
 ถึ้นบนเพลทอะลูมิเนียม รอจนกว่าแผ่นงานจะแห้งสนิทประมาณครึ่งชั่วโมง – 1 ชั่วโมง
13. สามารถนำเพลทอะลูมิเนียมมาพิมพ์งานได้ หลังเขียนเสร็จแล้วให้ทำตามกระบวนการกัด
 กรดแบบนี้ทุกชิ้นงาน
14. เมื่อต้องการที่จะพิมพ์งาน ให้ใช้น้ำมันสนเช็ดบริเวณที่ได้ทำการครอ้องเอาไว้ออกให้หมด
 และตามด้วยทินเนอร์จนบริเวณงานไม่มีสีดำ เพื่อให้หน้าเพลทอะลูมิเนียมสะอาดและขจัด
 คราบดินสอดต่างๆออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15. หลังจากนั้นเทรคแลคเกอร์ลงบนเศษผ้า และปาดลงบริเวณที่มีการดรออิงที่ได้ทำความสะอาด แล้วใช้ผ้าสาถูทำเป็นลูกประคบอีกลูกและวนด้วยความเร็ว การใช้เรคแลคเกอร์นั้นไม่ต้องใช้ปริมาณเยอะจนเกินไป เพราะเรคแลคเกอร์จะหนาและทำให้ล้างออกได้ยาก
16. หลังจากทาเรคแลคเกอร์จนทั่วแล้ว ให้ใช้หมึกพิมพ์งานที่จะพิมพ์ผสมกับน้ำมันสนและวนทับตำแหน่งเดียวกับเรคแลคเกอร์ นำฟองน้ำเซลลูโลสและเลียงน้ำไว้บนเพลาเพื่อขัดให้เรคแลคเกอร์และส่วนที่เป็นสีที่ทับบนเรคแลคเกอร์อยู่ออกให้หมด หากล้างเรคแลคเกอร์ออกไม่หมดจะทำให้เวลาพิมพ์ส่วนที่เป็นสีต่างๆ จากเรคแลคเกอร์จะติดบนกระดาษงานของเราด้วย

ภาพที่ 3.35 กลิ้งสี

17. ก่อนที่จะทำการเปิดหน้าเพลทอะลูมิเนียม ควรเตรียมสีที่จะพิมพ์กลิ้งใส่ลูกกลิ้งให้เรียบร้อยทุกครั้ง หลังจากนั้นทำการกลิ้งหมึกที่เตรียมไว้และตรวจสอบทุกครั้งว่ากลิ้งหมึกที่วางานและสีติดแน่นสม่ำเสมอหรือไม่
18. กลิ้งสีที่จะพิมพ์ใส่ลูกกลิ้งและพิมพ์ใส่ตัวงานให้เรียบร้อย
19. เริ่มกระบวนการพิมพ์ผ่านเครื่องพิมพ์งาน แผ่นที่หนึ่งควรจะเป็นกระดาษรูป เพื่อทดสอบสีของงานและหมึกที่จะพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.36 วางกระดาษฟาเบรียน โน

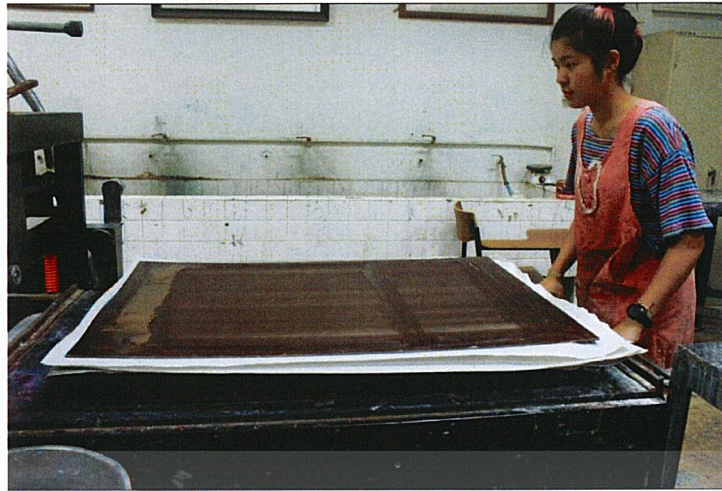
20. วางกระดาษฟาเบรียน โนลงบนเพลทอะลูมิเนียมที่ได้กลึงสีไว้แล้ว เพื่อเตรียมเข้าแทนพิมพ์

ภาพที่3.37 วางกระดาษบรู๊ฟ

21. วางกระดาษบรู๊ฟทับกระดาษฟาเบรียน โนอีกชั้นประมาณ 6-7 แผ่นก่อนเข้าแทนพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่3.38 วางแผ่นจารบี

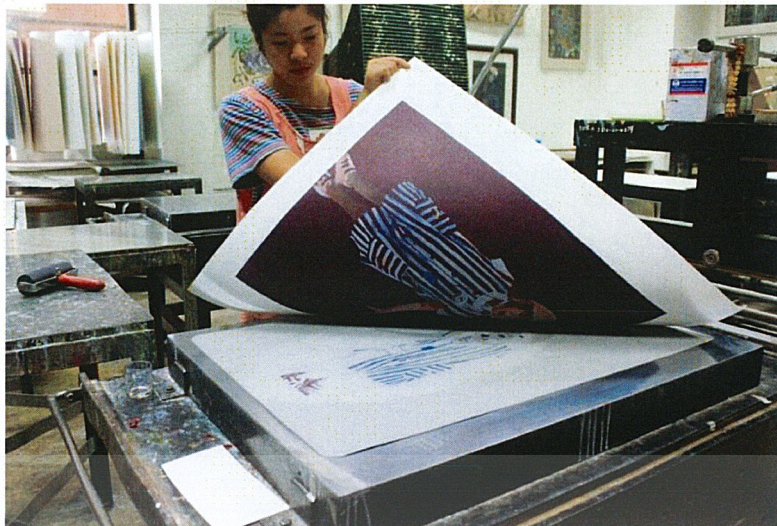
22. วางแผ่นจารบีทับเป็นชั้นสุดท้ายและเลื่อนงานเข้าแท่นพิมพ์

ภาพที่3.39 หมุนแท่นพิมพ์

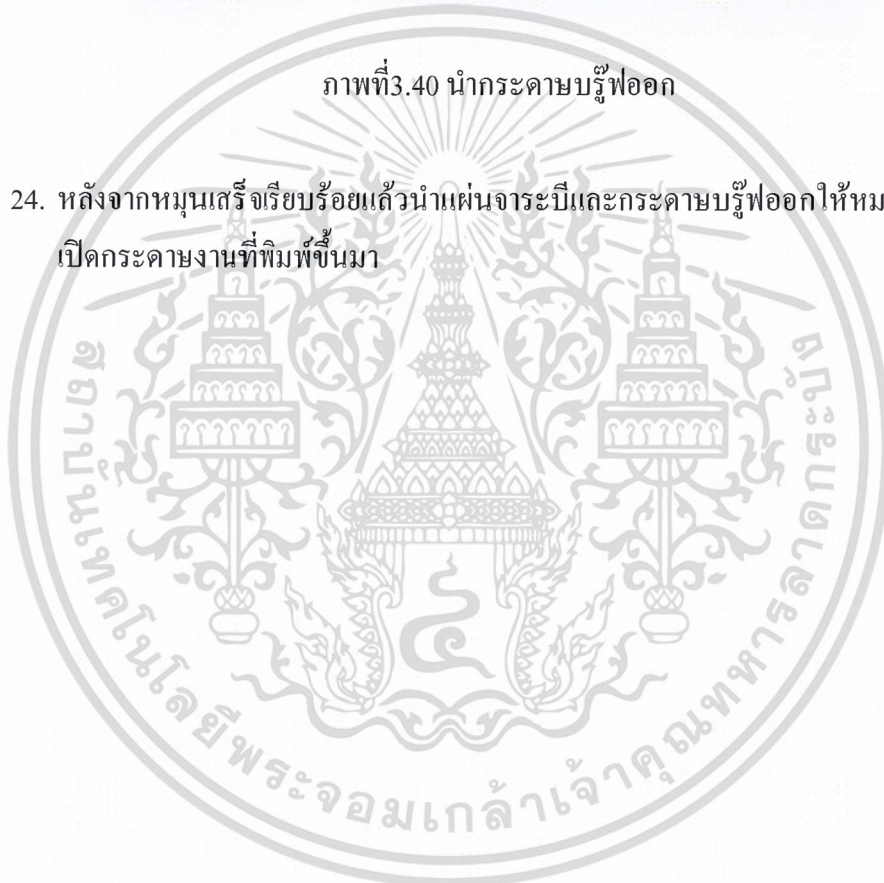
23. ทำการหมุนแท่นพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.40 นำกระดาษรูปออก

24. หลังจากหมุนเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นำแผ่นจาระบีและกระดาษรูปออกให้หมด และค่อยๆ เปิดกระดาษงานที่พิมพ์ขึ้นมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.41 ชิ้นงานที่เสร็จเรียบร้อย

หลังจากที่พิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วทุกชิ้นตอนการพิมพ์แล้ว ก็จะได้สีที่พิมพ์ติดลงบนกระดาษ ฟาเบรียนโน ตามรูปแบบร่างที่จะพิมพ์หากชิ้นงานยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ให้ทำตามกระบวนการนี้ไปเรื่อยๆ จนกว่าจะถึงสีสุดท้ายและหลังจากที่เสร็จเรียบร้อยแล้วทุกชิ้นตอนให้ตรวจสอบความเรียบร้อยของ ชิ้นงานทุกชิ้นก่อนส่งหรือจัดแสดง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

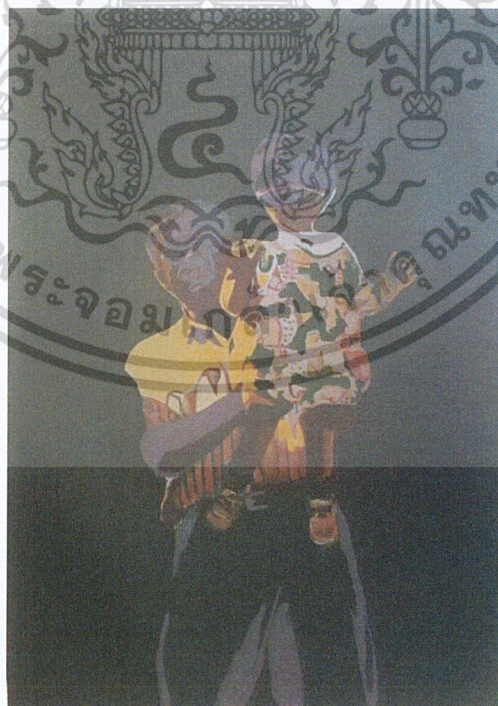
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานทั้งหมดนี้มีเรื่องของสี องค์ประกอบและรูปทรงของข้าพเจ้าได้ถูกกระบวนการคิดวิเคราะห์มาอย่างลงตัวและได้ถ่ายทอดเรื่องราวผ่านการใช้โทนสีต่าง ๆ ให้เกิดผลทางความรู้สึกต่อผู้ชม และตอบสนองต่อตัวข้าพเจ้าและยังได้ถ่ายทอดมุมมองของตนเองไปในผลงานอย่างดีที่สุด

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุกับงานศิลปะ งานศิลปะเป็นงานที่เกิดจากองค์ประกอบต่างๆ ที่เรียกว่าทัศนธาตุ ซึ่งเป็นปัจจัยหรือส่วนประกอบสำคัญที่เห็นได้เบื้องต้น ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชวนให้เราได้สังเกตเห็นรู้เป็นแหล่งฝึกฝนให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับทัศนธาตุที่ปรากฏ ได้แก่ เส้น รูปร่าง รูปทรง สีพื้นผิว และพื้นที่ว่าง สามารถถ่ายทอดมาในรูปของงานศิลปะได้อย่างมากมาย

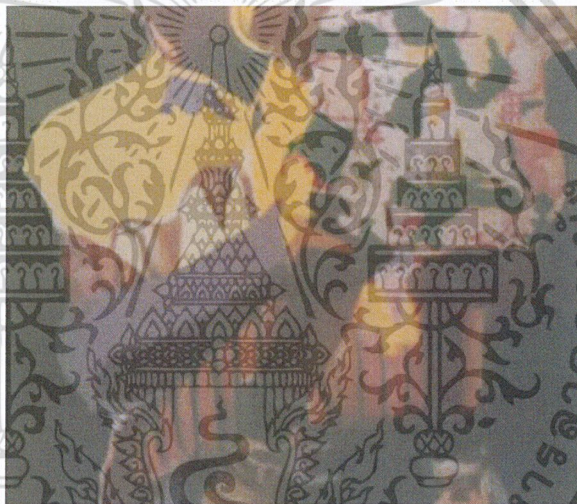
ผลงานชิ้นที่ 1 รูปทรง (Forms)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปทรง (Form) คือ รูปที่ลักษณะเป็น 2 มิติ โดยนอกจากจะแสดง ความกว้าง ความยาวแล้ว ยังมีความลึก หรือความหนา นูน เช่น รูปทรงกลม ทรงสามเหลี่ยม ทรงกระบอก เป็นต้น ให้ความรู้สึกมีปริมาตร ความหนาแน่น มีมวลสาร ที่เกิดจากการใช้ค่าน้ำหนักหรือการจัดองค์ประกอบของรูปทรงหลายรูปรวมกัน การนำรูปเรขาคณิต รูปอินทรี และรูปอิสระมาประกอบเข้าด้วยกัน จะได้รูปลักษณะใหม่ๆ อย่างไม่สิ้นสุด

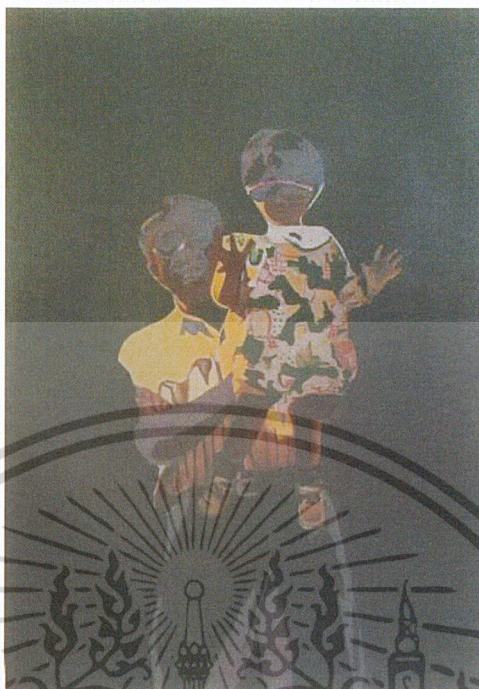
- ก. ในภาพเป็นรูปทรงคนครึ่งตัวและคนเต็มตัว ซึ่งแสดงท่าทางอิริยาบถต่างกันออกไปแต่ในภาพรวมแล้ว ภาพคนมีความเชื่อมโยงไปในทางทิศทางเดียวกันคือ ท่าทางที่บ่งบอกถึงความ เป็นพ่อและลูกที่กำลังมีความสุขในเวลาเดียวกัน บุคคลที่อยู่ในภาพ เป็นพ่อของข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้า ซึ่งรูปภาพนี้แทนความผูกพัน ที่มีต่อกันและต้องแยกย้ายจากกันเมื่อถึงช่วงวัยที่ กำลังโต ด้วยภาระการทำงานของพ่อที่ต้อง ไกลบ้าน จึงเป็นภาพห้วงความสุขที่ถูกเลือกนำมา ทำงานอย่างดีที่สุด

- ข. รูปทรงของลวดลายเสื้อผ้า ที่มีการใช้เส้นแนวตรง ลายตาราง ลายจุด และรูปทรงอิสระในเสื้อผ้า ทำให้เกิดความน่าสนใจมากกว่าที่จะเป็นเสื้อผ้าเรียบง่าย เส้นและแสงที่ได้เกิดผลกระทบจากการที่ภาพถ่ายจริงถูกถ่ายในขณะแดดจัด จึงเกิดเป็นมุมและรอยยับบนเสื้อผ้าได้อย่างน่าสนใจลวดลายบนเสื้อผ้าเหล่านี้มีความเป็นสี่เหลี่ยม สี่เหลี่ยมผืนผ้า ความหมายของวัยเด็กที่มีความสดใส และแสงเงาที่เกิดบนเสื้อผ้านี้ก็แทนได้ถึงช่วงเวลา ขณะนั้นบ่งบอกถึงความร้อน และสถานที่โล่งแจ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

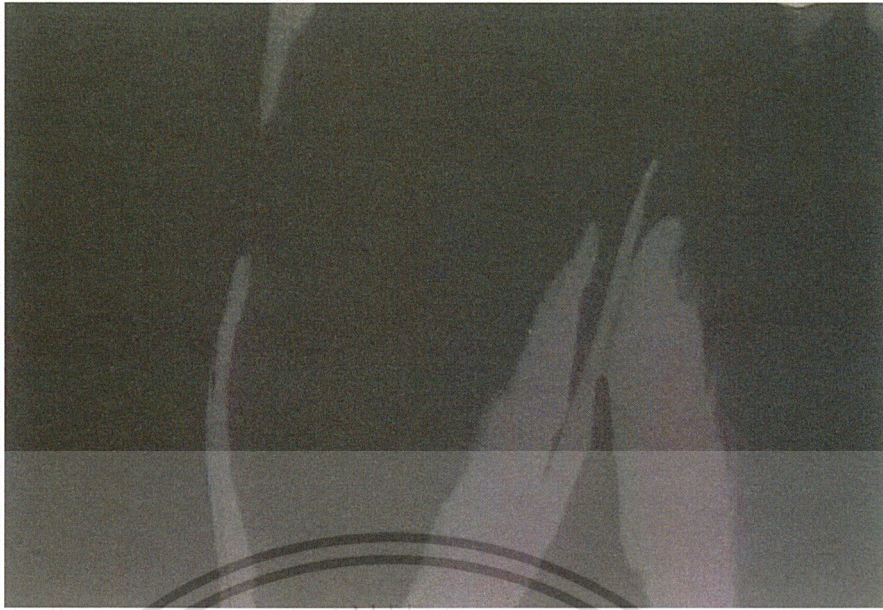
ผลงานชิ้นที่ 1 สี (Colour)

สี (Colour) เป็นสิ่งที่ปรากฏอยู่บนโลก ทุกๆ สิ่งที่เรามองเห็นรอบๆ ตัวนั้น ล้วนแต่มีสี โลกของเราถูกจรรโลง และแต่งแต้มด้วยสีอันหลากหลาย ทั้งสีต้นตามธรรมชาติ และสีที่มนุษย์รังสรรค์ขึ้น หากโลกนี้ไม่มีสี หรือมนุษย์ไม่สามารถรับรู้เกี่ยวกับสีได้ สิ่งนั้นอาจเป็นความพทพร่องที่ยิ่งใหญ่ของธรรมชาติ เพราะสีมีความสำคัญต่อวัฏจักรแห่งโลก

น้ำหนักสี (Tone) หรือวรรณะของสี หมายถึง ระดับความเข้มที่แตกต่างกันของสีหรือค่าความอ่อนแก่ของสี ไล่ระดับกันไป เช่น ดำ - เทาเข้ม - เทากลาง - เทาอ่อน - ขาว โทนสีก็มีผลต่อความรู้สึกคล้ายกับสีนั่นเอง เพียงแต่จะละเอียดอ่อนมากขึ้นมีค่าความแตกต่างกันเล็กน้อย แต่มีผลต่อความรู้สึก นึกคิดของมนุษย์ เช่น 1. วรรณะสีร้อน (Warm Tone) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดง และสีม่วง สีในวรรณะร้อนนี้จะเป็นสีที่ค่อนข้างไปทางสีแดง หรือสีส้ม ให้ความรู้สึกร้อนแรง 2. วรรณะสีเย็น (Cold Tone) ประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีนํ้าเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้านำหนักไปทางสีน้ำเงินและสีเขียวก็ เป็นสีวรรณะเย็น เหล่านี้เป็นต้น

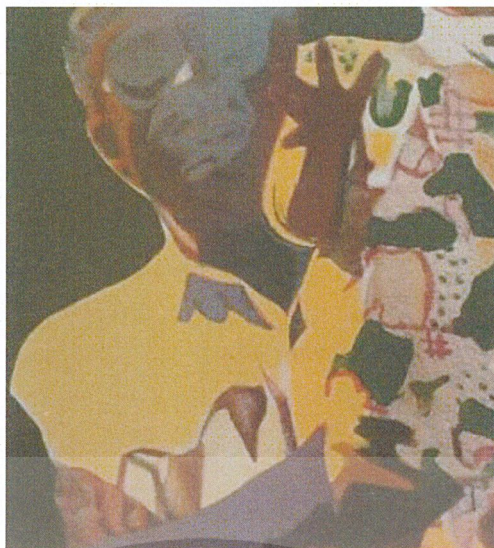
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สีที่ข้าพเจ้าใช้ในผลงานมีโทนสีที่หลากหลายแต่ในความหลากหลายของสีนั้นถูกควบคุมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ไม่มีสีใดสีหนึ่งโดดเด่นและขัดแย้งจนเกินไป สีที่ใช้จะเป็นโทนสีเข้มและมีการลดค่าสีในส่วนที่สว่างชัดเจน โดยการใช้สีของพื้นหลังเข้ามาช่วยทำให้สีในงานสามารถทำงานอยู่ร่วมกันได้

- ก. สีโทนม่วงดำ แทนค่าความหมายช่วงเวลาของความทรงจำ การนึกคิดย้อนกลับไปสู่ช่วงเวลาอดีตของตนเองในสมัยวัยเด็กให้ความรู้สึกสงบ หยุคนิ่งเหมือนถูกหยุดไว้ด้วยกาลเวลาและความเป็นภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

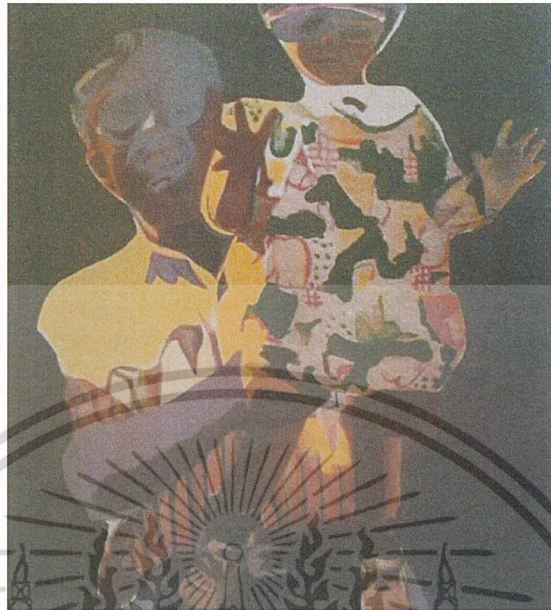
- ข. สีเหลืองของเสื้อผ้า แทนค่าความหมายของแสงแดดที่สาดส่องเข้ามากระทบเสื้อผ้า แสดงให้เห็นถึงแสงและเงาในช่วงเวลานั้นของภาพ และความร้อนที่ถูกแดดกระทบลงมาให้ความรู้สึก ร้อนและเป็นจุดที่โปร่งแสงที่สุดบนเสื้ออย่างชัดเจน

- ค. สีโทนน้ำตาลในส่วนของเขา แทนค่าความหมายของผิวหนังคนและเป็นส่วนของเงาที่โดนแดดไม่มากจนเกินไป อยู่ตามมุมต่าง ๆ ของเสื้อบ้างบอกถึงช่วงเวลาที่ถูกแดดส่องและแสงแดดไม่สามารถส่องถึงส่วนที่เป็นเงาแสดงออกถึงอารมณ์ของภาพจากฟิล์มในอดีตได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 เส้น (Line)

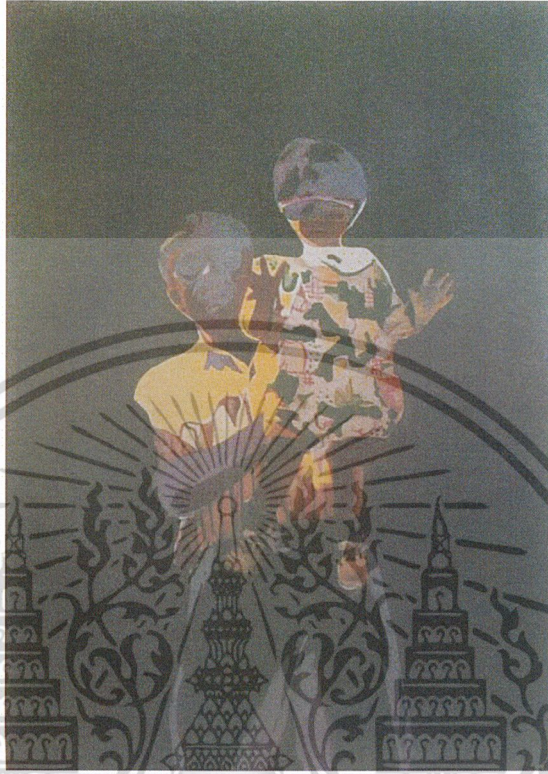

เส้น (Line) หมายถึง ทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุก ๆ แขนง เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึก ได้ทั้งด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น เส้นที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่เส้นตรงและเส้นโค้ง สามารถนำมาสร้างให้เกิดเป็นเส้นใหม่ที่ทำให้ความรู้สึกที่แตกต่างซึ่งช่วยแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกของศิลปินด้วย เส้นแต่ละชนิดก็มีความหมายแตกต่างกัน

- ก. ข้าพเจ้าใช้เส้น ในการสร้างรูปทรงของคนขึ้นมาและในลายละเอียดของเสื้อผ้าเพื่อนำเรื่องราวของตัวบุคคลในภาพ มีการใช้เส้นเป็นแบบเส้นตรงและเส้นโค้งที่ชัดเจน เส้นตรงแทนค่าของลายเสื้อผ้าที่ชัดเจนและเน้นเส้นเค้าโครง ไม่ให้ภาพกลืนหายไปกับพื้นหลังและเกิดมวลปริมาตรในงาน 2 มิติ ภาพจึงดูไม่เรียบแบนจนเกินไป
- ข. เส้นโค้งที่รับเข้าหากันได้ดีในชิ้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ในลักษณะของรูปแบบคนและเส้นที่เป็นลายเสื้อผ้ายังทำให้เกิดความน่าสนใจในผลงานชิ้นนี้ออกเหนือจากที่เป็นรูปแบบเรียบ ๆ แล้วยังมีลายละเอียดเหล่านี้จากเสื้อผ้า จึงทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวาไม่นิ่งจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 น้้าหนัก (Volume)

น้้าหนัก (Volume) น้้าหนัก หมายถึง ความอ่อนแก่ของสี หรือแสงเงาที่นำมาใช้ในการเขียนภาพ น้้าหนักทำให้รูปทรงมีปริมาตร และให้ระยะแก่ภาพ

- ก. ในชิ้นงานของข้าพเจ้า น้้าหนักความคมชัดของประธานจะมีความหลากหลายกว่าพื้นหลัง เพื่อให้เกิดความแตกต่าง และเกิดเป็นรูปทรงขึ้นในขั้นตอนการใช้สีโทนเดียวกัน เพื่อที่รูปจะได้ตีมิติในรูปแบบ 2 มิติ โดยที่ไม่เรียบแบนจนเกินไป ด้วยการผลักระยะหน้า กลาง และหลัง ด้วยน้้าหนักเงาที่ตกกระทบของเสื้อผ้า ช่วยให้ผลักระยะ ได้อีกเช่นกัน สีที่แตกต่างจากพื้นหลังแทนค่าของตัวคนที่ต้องการทำให้เด่นที่สุดและค้ดรูปทรงขึ้นมาจากพื้นหลังที่มีความมืด โดยที่น้้าหนักไม่โดนเด่นจนเกินไป มีการใช้น้้าหนักของพื้นหลังเข้ามาาร่วมด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 ลักษณะผิว (Textures)

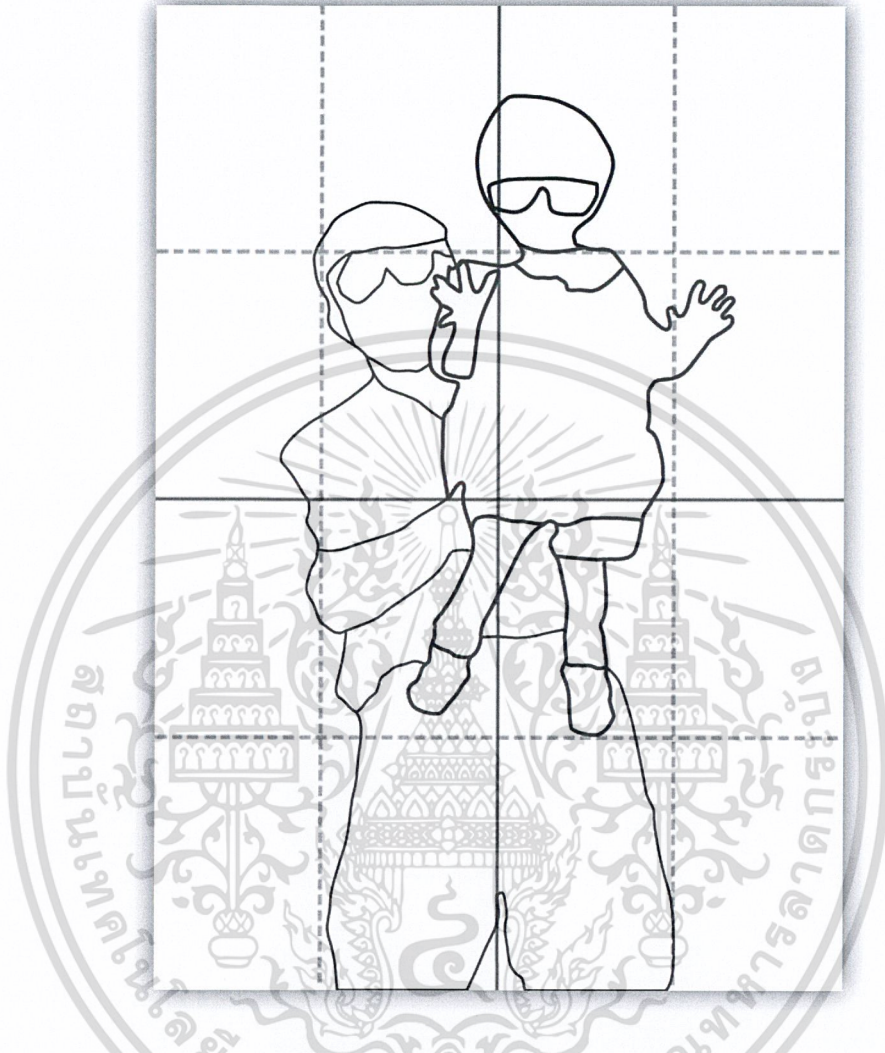
พื้นผิว (Textures) ลักษณะภายนอกของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ ภาพที่มีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่าง ๆ กันเช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระ เป็นต้น

- ก. พื้นผิวในงานของข้าพเจ้าเกิดจากการครออิง ที่ทำให้เกิดเป็นลักษณะเหมือนสีไม้และเกิดเป็นลักษณะลายละเอียดของลายจากเส้นผ่าและรอยยับต่าง ๆ ตามแสงและเงา
- ข. พื้นผิวที่ได้จากการครออิงนี้ เพื่อให้ผลงานมีความเหมือนของแสงและเงาไม่เกิดความแข็งกระด้างและไร้มิติในงานจนเกินไปให้ความรู้สึกเป็นพื้นผิวด้านไม่มันวาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบภาพ

1. เอกภาพ (Unity)

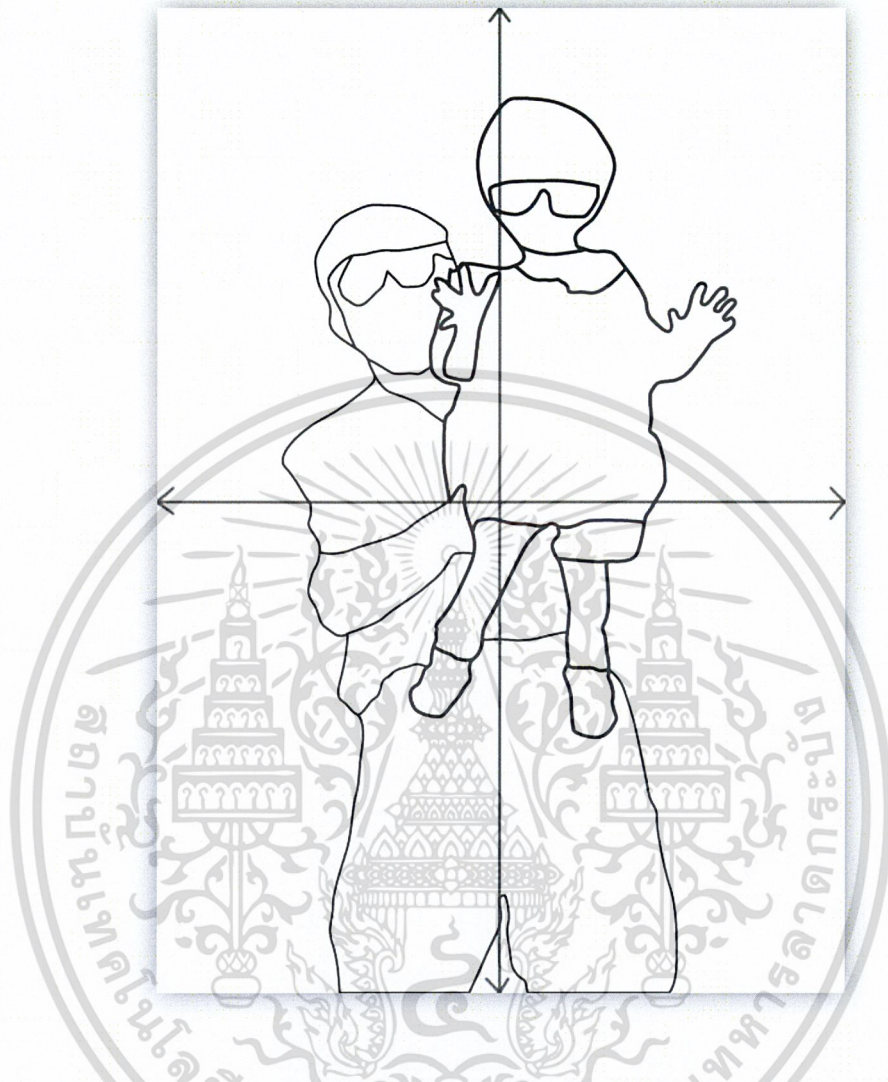

เอกภาพ (Unity) การที่ภาพอยู่ในตำแหน่งที่ชัดเจนและเป็นหนึ่งเดียว ไม่กระจายไปมุ่มต่าง ๆ ของภาพ เพื่อดึงดูดสายตาผู้มองและเกิดความสวยงามสมดุลขององค์ประกอบ จะมุ่งเน้นไปที่ตัวบุคคลเป็นหลัก ถึงแม้จะมีสองบุคคลขึ้นไปก็ยังคงอยู่ในบริเวณเดียวกัน ไม่โอนเอนไปฝั่งขวาหรือฝั่งซ้ายจนเกินไปแต่จะจัดวางไว้ตรงกลางเป็นส่วนใหญ่ เพื่อพูดถึงเรื่องราวของบุคคลนั้นเป็นสำคัญและเกิดความลงตัวระหว่างภาพ โทนสีและพื้นหลังที่ไม่ขาดไม่เกินจนเกินไป

ในงานของข้าพเจ้าความเป็นเอกภาพที่เห็นได้ชัดเจนคือรูปของคนทีโดดเด่นที่สุดอยู่ตรงกลางระหว่างทางซ้ายและขวาของชิ้นงาน ตรงกลางมีขนาดใหญ่และเป็นจุดนำสายตา ไม่มีจุดนำสายตาอื่น ๆ ที่ผิดจังหวะรองลงมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความสมดุล (Balance)

ความสมดุล (Balance) หมายถึงการจัดวางตำแหน่งขององค์ประกอบต่าง ๆ ในภาพให้มีน้ำหนักเท่ากัน ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกว่าองค์ประกอบของภาพนั้นหนักไปทางใดทางหนึ่ง น้ำหนักของภาพนั้นขึ้นอยู่กับขนาด รูปร่าง ความเข้มและสี ดังจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบขนาดใหญ่จะดูหนักกว่าองค์ประกอบที่เล็กกว่า รูปวงกลมดูมีน้ำหนัก มากกว่า รูปเหลี่ยม สิ่งที่มีสีเข้มจะให้น้ำหนักกว่าสีอ่อน เช่น องค์ประกอบสีดำขนาดสีดำขนาดเล็ก จะดูมีน้ำหนักกว่า องค์ประกอบ ขนาดใหญ่แต่สีอ่อนกว่า เป็นต้น

ในงานของข้าพเจ้าตัวงานจะอยู่ตรงกลางของภาพ ไม่โอนเอียง ไปทางซ้ายหรือทางขวาในผลงานอยู่ตรงกลางให้น้ำหนักที่เท่ากันทั้งสองฝั่ง มีความสมดุลซึ่งกันและกันแบ่งระยะให้ได้องค์ประกอบที่เท่า ๆ กัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเคลื่อนไหว (Movement)

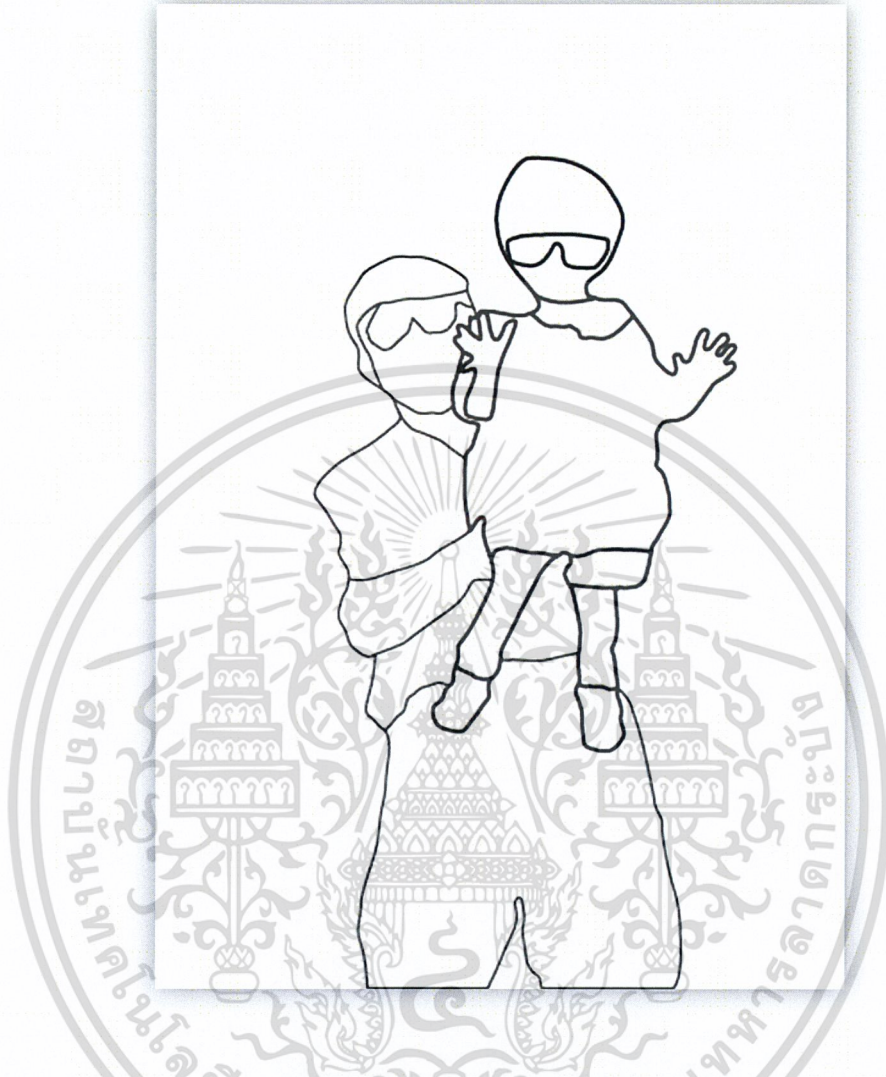

การเคลื่อนไหว (Movement) การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในงานทัศนศิลป์ เป็นอารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ดูได้โดย รับรู้จากสิ่งที่อยู่นิ่ง (Static) ได้ด้วย การเห็นหรือด้วยประสาทสัมผัสทางตา ว่าสิ่งนั้นมี การเคลื่อนไหว ไม่ใช่การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริง เพราะงานทัศนศิลป์โดยทั่วไป จะไม่มีการเคลื่อนไหว แต่ลักษณะของทัศนธาตุ รวมทั้งองค์ประกอบ ทางศิลปะ ทำให้รู้สึกว่าการเคลื่อนไหวผ่านจักษุสัมผัส และความรู้สึกของการเคลื่อนไหวนั้น ส่วนหนึ่ง ก็เกิดจาก ประสบการณ์จากการรับรู้ของมนุษย์จากธรรมชาติ เช่นเดียวกัน

งานของข้าพเจ้ามีความเคลื่อนไหว ในเรื่องของบรรยากาศและตัวประธานในงานที่จัดวาง อยู่ตรงกลาง ด้วยลักษณะท่าทางของตัวประธานที่โดดเด่นที่สุด ทำให้เกิดความรู้สึกสื่อถึงอารมณ์ต่าง ๆ ได้จากบรรยากาศในงานทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้งด้วยการเพิ่ม หรือลดความสำคัญ ความน่าสนใจในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน

ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสานในงานของข้าพเจ้า คือบริเวณหรือส่วนสำคัญของงานทัศนศิลป์ ที่ปรากฏขึ้นจากการเน้น (Emphasis) ของส่วนประกอบมูลฐาน และองค์ประกอบทัศนศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเมื่อสัมผัสด้วยสายตาแล้ว มีความชัดเจน เด่นสะดุดตาเป็นแห่งแรก เป็นจุดที่มีพลัง มีอำนาจดึงดูดสายตามากกว่าส่วนอื่น ๆ การเน้นให้เกิดจุดเด่นในงาน ความสนใจ เพื่อชักจูงให้เข้าไปสัมผัส และเป็นการเพิ่ม ความน่าดู สมบูรณ์ ลงตัวขึ้นให้กับงานออกแบบนั้น

แต่การสร้างจุดเด่นไม่ว่าโดยวิธีใดก็ตาม ต้องไม่สร้างหลายจุดเพราะถ้ามีหลายจุดก็จะแย่งความเด่นกัน ไม่รู้ว่าจุดเด่นที่แท้จริงอยู่ที่ไหน นอกจากนี้ก็จะเป็นการทำให้เอกภาพในงานนั้นหมดไป

การสร้างจุดเด่น เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างความแตกต่าง
เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน(Proportion) หมายถึง ความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระหว่างขนาดขององค์ประกอบที่แตกต่างกัน ทั้งขนาดที่อยู่ในรูปทรงเดียวกันหรือระหว่างรูปทรง และรวมถึงความสัมพันธ์กลมกลืนระหว่างองค์ประกอบทั้งหลายด้วย ซึ่งเป็นความพอเหมาะพอดี ไม่มากไม่น้อยขององค์ประกอบทั้งหลายที่นำมาจัดรวมกันจากรูปลักษณะตามธรรมชาติของ คน สัตว์ พืช ซึ่งโดยทั่วไปถือว่า สัดส่วนตามธรรมชาติ จะมีความงามที่เหมาะสมที่สุดหรือจากรูปลักษณะที่เป็นการ สร้างสรรค์ของมนุษย์ เช่น Gold section เป็นกฎในการสร้างสรรค์รูปทรงของกรีก ซึ่งถือว่า "ส่วนเล็กสัมพันธ์กับส่วนที่ใหญ่กว่า ส่วนที่ใหญ่กว่าสัมพันธ์กับส่วนรวม" ทำให้สิ่งต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กับทุกสิ่งอย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในงานของข้าพเจ้ามีส่วนที่แบ่งแยกกันอย่างเห็นได้ชัด คือ มีสัดส่วนใหญ่และเล็กที่ตัวคน ส่วนที่ใหญ่จะอยู่ด้านหลังของส่วนรูปคนที่เล็กกว่า เพื่อให้ส่วนที่เล็กมีความโดดเด่นขึ้นกว่าส่วนที่ใหญ่เพียงเล็กน้อย และเกิดการผลัดกระยะที่สวยงามเหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ผลงานศิลปนิพนธ์ทั้งหมดนี้ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวของข้าพเจ้า และความทรงจำที่ดีต่อช่วงวัยเด็กที่ทุก ๆ คนในครอบครัวอยู่ร่วมกันพร้อมหน้า และถูกบันทึกเรื่องราวของความสุขลงบนแผ่นฟิล์ม ด้วยการช้กล้องฟิล์มถ่ายภาพประทับใจเหล่านี้เก็บเอาไว้ แม้เวลาจะผ่านไปเนิ่นนานรูปภาพเก่าก็ยังเป็นสิ่งที่คอยย้ำเตือนความทรงจำของทุก ๆ คนได้เสมอ จึงได้ถ่ายทอดออกมาด้วยวิธีการทางเทคนิคภาพพิมพ์หิน ที่ให้สีและได้วิธีการที่ตอบสนองต่อแนวทางและแนวความคิดของข้าพเจ้าได้ดีที่สุด แต่ละชิ้นงานจะมีวิธีการที่เหมือนกันแต่จะมีโทนสีและรูปแบบที่ให้อารมณ์ความรู้สึกแตกต่างกันออกไป ตามภาพต้นแบบที่ได้จากภาพฟิล์ม

ซึ่งในผลงานทั้งหมดนี้จะให้สีมีคละมึ่ม ไม่สดใสมากนักเพื่อให้รู้สึกถึงความเก่าและการรำลึกถึงช่วงเวลา เรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาและได้เลือกรูปถ่ายที่มีองค์ประกอบที่มีความสมบูรณ์ที่สุด มาทำเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา

ปัญหาและข้อเสนอ

ในการทำงานแต่ละชิ้นตอนมีความละเอียดอ่อนที่ต้องใช้ความระมัดระวังในกระบวนการทำงานเป็นอย่างมาก เกิดปัญหาของสีที่วางทับซ้อนกันและมีบางสีไม่ติดลงบนตัวงาน จึงมีการแก้ไขให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด บางชิ้นงานไม่สามารถที่จะพิมพ์งานภาพพิมพ์ติดต่อกันได้หลาย ๆ ชิ้นงานเนื่องจากสีที่พิมพ์ไปก่อนหน้านั้นยังไม่แห้งดี ต้องใช้ระยะเวลาให้สีมีความแห้งถึงจะสามารถทำงานต่อได้ ในการทำงานทุกครั้งต้องใช้ความใจเย็นและรอบคอบเพื่อให้เกิดความผิดพลาดในผลงานน้อยที่สุดในงานที่ทำแต่ละชิ้นจะไม่สามารถข้ามขั้นตอนกันได้ ต้องทำตามกระบวนการในทุก ๆ ครั้ง

หากผิดพลาดเพียงแค่หนึ่งขั้นตอนก็จะต้องเริ่มเขียนงานนั้นใหม่อีกครั้ง และคอยตรวจสอบความสะอาดรอบ ๆ กระดาษงานอยู่เสมอ ไม่ให้กระดาษเลอะสีจากหมึกพิมพ์หรือวัสดุอื่น ๆ เพราะจะทำให้ไปรบกวนในชิ้นงานแต่ละชิ้นได้ ภาพพิมพ์ลิโธกราฟเป็นภาพพิมพ์ที่มีความละเอียดและต้องระมัดระวังเป็นอย่างดี เพื่อให้งานถูกทำลายน้อยที่สุดทั้งกระบวนการกลิ้งสีของหมึกพิมพ์ และการพิมพ์โดยการเข้าแทนพิมพ์ ให้ผลงานที่ได้นั้นออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

ครูกอล์ฟ. 2554. **ทัศนศิลป์และทัศนธาตุคืออะไร**. พะเยา :

<http://gofugo.exteen.com/20100918/entry>

ดลยา เขียววัณที. 2550. **Art & Design**. กรุงเทพฯ :

<http://danayart103.blogspot.com/2012/06/blog-post.html>.

พงศักรวัน อะสีติรัตน์. 2548. **Build a free Website of your own on TRIPOD**. กรุงเทพฯ :

<http://go-game.tripod.com/Form-4thesis.htm>.

โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย. 2556. **หลักการจัดองค์ประกอบทางศิลปะ**. เชียงใหม่ :

<http://www.prc.ac.th/newart/webart/composition01.html>

Amulet108. 2555. **การวิเคราะห์วิจารณ์งานศิลปะ**. กรุงเทพฯ :

<http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=amuletstory&month=03-2012&date=08&group=3&gblog=29>

I Love Arts. 2555. **ทัศนธาตุ**. กรุงเทพฯ :

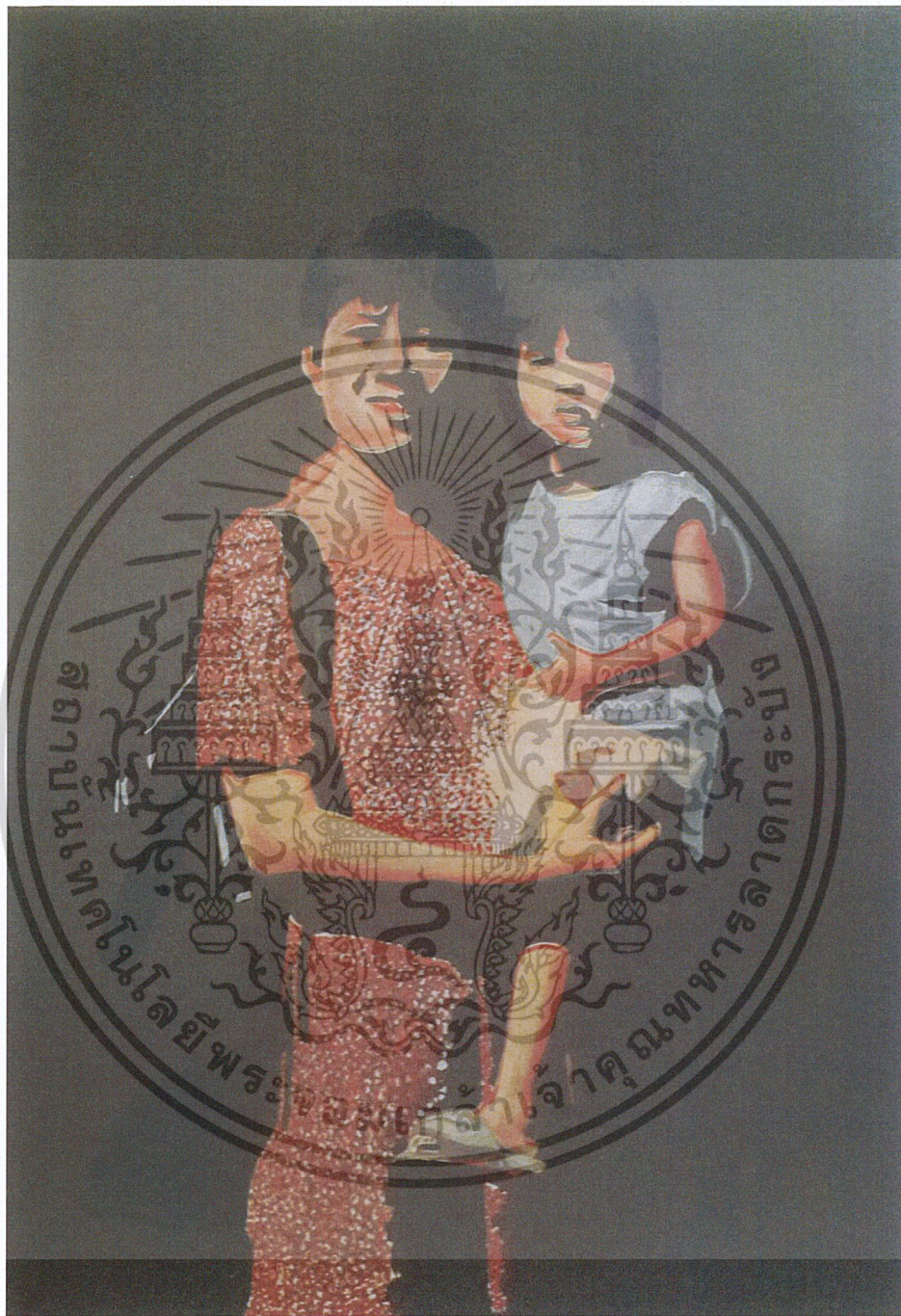
<https://preede.wordpress.com/2011/09/16/%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A8%E0%B8%99%E0%B8%98%E0%B8%B2%E0%B8%95%E0%B8-2/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน MY MAMA, 2015

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 51x69.9 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

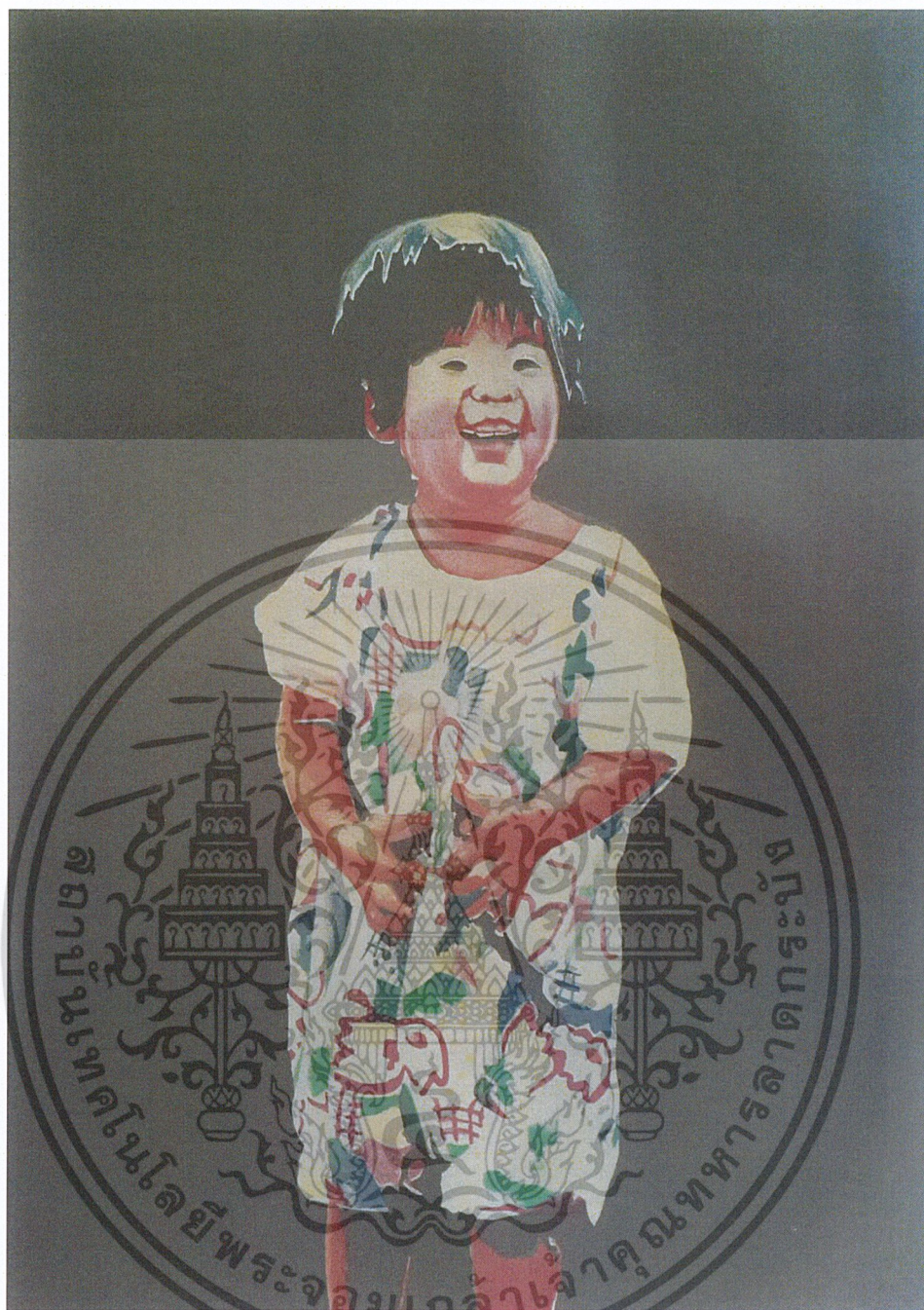

ชื่อผลงาน I'm Tanyong I, 2015

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 52x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน I'm Tanyong II, 2015

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 51x69.9 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

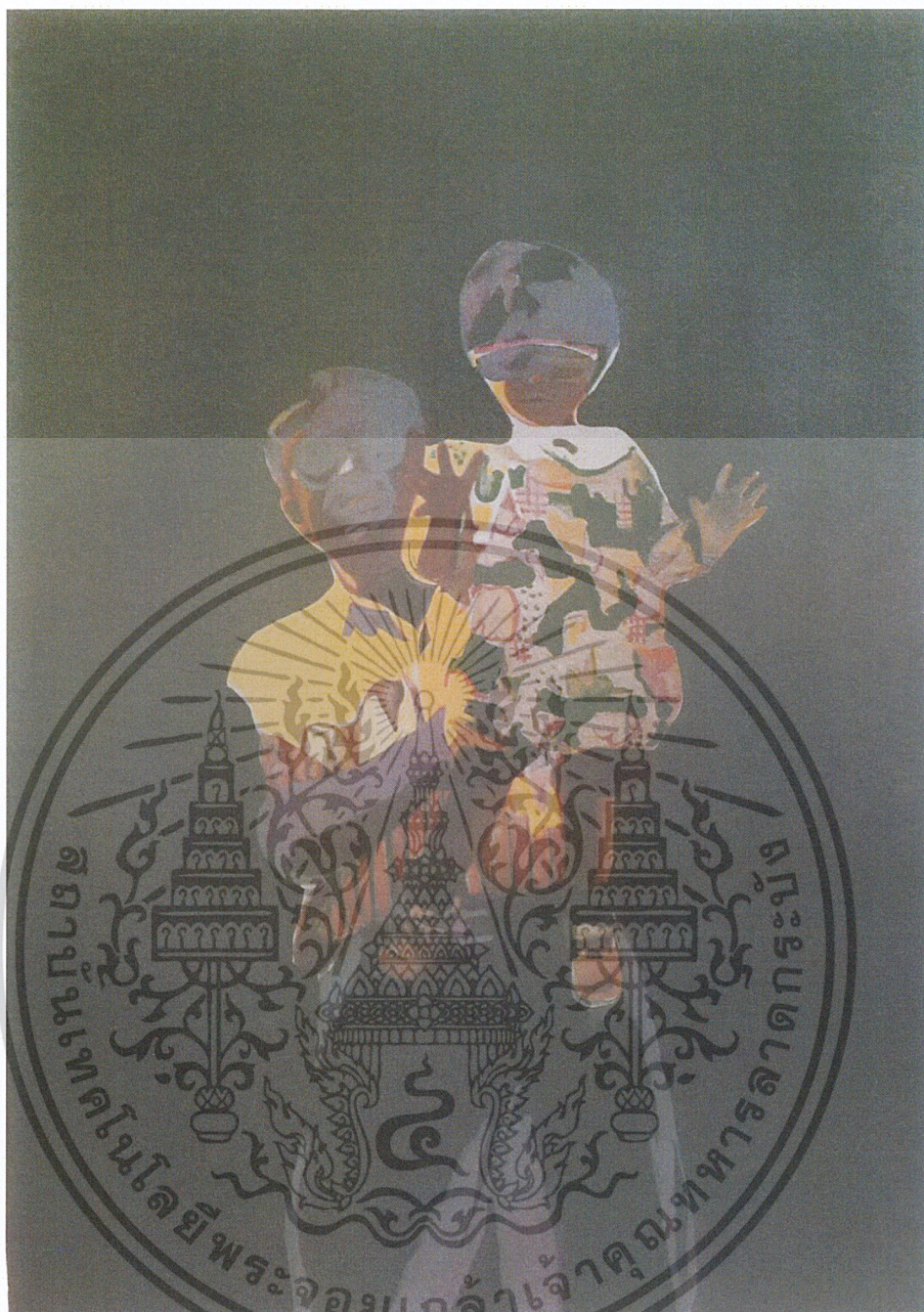

ชื่อผลงาน MY PAPA, 2015

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50x69.9 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน **PLAY WITH MY PAPA, 2015**

เทคนิค ภาพพิมพ์พื้นราบ

ขนาด 50x70 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว วิชณีภรณ์ โตรัมย์
วัน เดือน ปีเกิด	29 ธันวาคม 2535 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	46/5-6 หมู่ 5 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ โทร.089-459-0049
ประวัติการศึกษา	2550 วิทยาลัยช่างศิลป์ลาดกระบัง 2557 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาภาพพิมพ์

รางวัลและเกียรติประวัติ

- 2555 ร่วมจัดงานภาพพิมพ์ไทย-ญี่ปุ่น (ไม่มีเหตุ-มีผล)
- 2555 ร่วมแสดงนิทรรศการ “PHOTO S EXHIBITION” ผลงานของนักศึกษารุ่นที่ 19 ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง
- 2555 ร่วมจัดงานภาพถ่ายสาขาภาพพิมพ์(2.3 PPEL2 Printmaking Exhibition from Students of Bachelor of Fine Arts Faculty of Architecture KMITL)
- 2557 ร่วมแสดงนิทรรศการไทย-ญี่ปุ่น 2 (ไม่มีเหตุ-มีผล) ประเทศญี่ปุ่น เมืองนาโกยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้